

Dosarul nr. 1a-943/19 (PIGD nr.02-1a-10892-20052019)

Judecător: Chironeț Ioana (Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana)

D E C I Z I E
În numele Legii

18 decembrie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței

Igor Mânăscurtă

Judecători

Oxana Robu și Marcel Juganari

Grefier

Mihai Ana

Cu participarea:

Procurorului

Țurcanu Svetlana

Avocaților

Cojocar Dorin și Kovali

Vladimir

Au examinat în ședință deschisă, în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, of. Ciocana, Poiată Denis, apelul părții vătămate Muntean Vitalie, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 24.08.2018, în cauza penală de învinuire a lui

Bîrsan Ion ***, a.n. *****, IDNP *****,** originar din
*****, domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova,
supus militar, căsătorit, studii medii, limba de stat o posedă,
anterior nejudecat,-

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal al RM.

Cauza s-a aflat pe rolul:

- Primei instanțe de pe data de 03.04.2017 până la data de 24.08.2018;
- Instanței de apel de pe data de 13.09.2018 până la data de 17.12.2018;
- Instanței de recurs de pe data de 05.03.2019 până la data de 09.04.2019;
- Instanței de apel de pe data de 20.05.2019 până la data de 18.12.2023.

Procedura de citare a fost respectată.

Audiind opiniile participanților la proces, examinând materialele cauzei prin prisma argumentelor apelului, verificând legalitatea actului contestat, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 24 august 2018, Bîrsan Ion a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Bîrsan Ion este învinuit că la 09 iunie 2011, în timp ce se afla la sediul întreprinderii SRL „Montav-Cons”, situat în mun. Chișinău, *****, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul confecționării unei uscătorii pentru chereștea, a însușit de la Munteanu V. bani în sumă de 15.000 euro care, conform ratei oficiale de schimb a Băncii Naționale a Moldovei, constituiau 251.728,5 lei, cauzându-i un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, individualizată prin *„escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, în proporții deosebit de mari”*.

Instanța de fond a constatat că probatoriul administrat nu dovedește vinovăția inculpatului, urmare a cărui fapt acesta urmează a fi achitat deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de către instanța de fond, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Denis Poiată, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate economică pe un termen de 5 ani.

În motivarea cererii de apel, acuzatorul de stat a invocat că instanța de fond nu a evaluat la justa valoare probele administrate, dându-le o apreciere neobiectivă critică. Constatarea instanței de fond că partea vătămată a recunoscut că inculpatul a început să efectueze careva lucrări de construcție pe teritoriul întreprinderii este irelevantă or, partea vătămată nu a negat acest fapt, însă a relatat amănunțit despre comportamentul dolosiv al inculpatului, și anume nedorința și eschivarea de la efectuarea cărorva lucrări. Instanța de fond a omis faptul că lucrările incipiente efectuate de inculpat, contrar înțelegerii avute, au fost achitate de către partea vătămată, prin ce se atestă scopul de cupiditate al inculpatului. Informația eliberată de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, demască intenția inculpatului de însușire a bunurilor altei persoane, fiind stabilit că contribuabilul SRL „Utilajprim” nu a depus nici o dare de seamă pentru perioada fiscală 2011-2016 or, întreprinderea a fost creată cu scopul de a reda o falsă impresie relațiilor contractuale, în realitate fiind creată cu intenția de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane. Astfel, acțiunile inculpatului, îndreptate împotriva valorilor sociale privind patrimoniul persoanelor fizice și juridice atrag pedepsirea corespunzătoare a inculpatului. Or, atitudinea inculpatului și modul de comitere a infracțiunii au fost incorect evaluate de către instanța de fond, intenția acestuia fiind confirmată pe deplin prin probele administrate.

De asemenea, nefiind de acord cu soluția adoptată de către instanța de fond, a declarat apel și partea vătămată Muntean Vitalie, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie condamnat în

baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate economică pe un termen de 5 ani.

În motivarea cererii de apel, partea vătămată a indicat că instanța de fond nu a analizat obiectiv probele administrate, acordând prioritate celor convenabile la adoptarea soluției de achitare, constatând eronat că probele acuzării sunt insuficiente pentru confirmarea vinovăției. La fel, instanța de fond a ignorat valoarea probantă a recipiselor eliberate de inculpat pentru sumele de 5000 euro și 10.000 euro, prin care se confirmă transmiterea banilor pentru efectuarea lucrărilor de construcție a uscătoriei de chereștea. Or, intenția inculpatului de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane a fost demonstrată pe deplin prin probele administrate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2018, apelurile au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Bîrsan Ion a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de activități economice pe un termen de 5 ani, de la reținere.

5. Nefiind de acord cu soluția adoptată de către instanța de apel, avocatul Patriții Miron, ce acționează în interesele inculpatului Bîrsan Ion a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09.04.2019, a fost admis recursul avocatului Patriții Miron, ce acționează în interesele inculpatului Bîrsan Ion, a fost casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17.12.2018, fiind dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. Procurorul Țurcanu Svetlana, în ședința instanței de apel, a solicitat admiterea cererilor de apel, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate economică pe un termen de 5 ani.

Partea vătămată Muntean Vitalie, în ședința instanței de apel, a solicitat admiterea cererilor de apel, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate economică pe un termen de 5 ani.

În ședința Curții de Apel Chișinău, **avocatul Kovali Vladimir**, care acționează în interesele părții vătămate Muntean Vitalie, a solicitat admiterea atât a apelului acuzatorului de stat, cât și apelul părții vătămate, cu casarea sentinței și

pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate acestuia, cu aplicarea în privința acestuia a pedepsei penale prevăzute de lege.

În ședința Curții de Apel Chișinău, **inculpatul Bîrsan Ion** a solicitat respingerea apelurilor declarate de către acuzatorul de stat și de către partea vătămată ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

În ședința Curții de Apel Chișinău, **avocatul Cojocaru Dorin, ce acționează în interesele inculpatului Bîrsan Ion**, a solicitat respingerea apelurilor declarate de către acuzatorul de stat și de către partea vătămată ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

8. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele indicate în apelul declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a admite apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, of. Ciocana, Poiată Denis, apelul părții vătămate Muntean Vitalie, de a casa total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 24.08.2018, și de a pronunța o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.

9. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, „sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate”.

Iar potrivit alin.(3) al aceleiași dispoziții legale, „apelul declarat împotriva sentinței se consideră făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței”.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, „instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel”.

Conform art. 415 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală al RM, „instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță”.

În contextul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și, în special, al hotărârii din 25 iulie 2000 în cauza *Tierce și alții împotriva San Marino*, s-a susținut că instanța de apel, precum și instanța de recurs –în cazul în care nu

este prevăzută calea de atac a apelului, au obligația de a examina o cauză în fapt și în drept, și nu pot proceda la o apreciere globală asupra vinovăției sau a nevinovăției inculpatului, fără a-l asculta pe acesta și fără a evalua, în mod direct, elementele de probă prezentate de părți, în caz contrar procedura derulată în fața lor neîndeplinind exigențele unui proces (s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, drept garantat de art.6 CEDO).

Potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

Soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță dacă se ajunge la concluzia că, hotărârea este legală și întemeiată.

10. Colegiul Penal constată că, la examinarea acestei cauze penale, instanța de fond la data pronunțării sentinței, a admis erori de drept, stipulate în art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, care indică că „la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: pct. 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; pct. 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; pct. 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; pct. 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; pct. 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; pct. 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; pct. 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; pct. 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; pct. 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; pct. 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; pct. 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; pct. 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; pct. 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictelor; pct. 14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; pct. 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; pct. 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie”.

În ordinea de idei expusă supra, Colegiul penal consideră că instanța de fond a dat o apreciere superficială probatoriului acumulat, în mod eronat considerând că acesta este insuficient pentru probarea vinovăției inculpatului, pronunțând în privința acestuia o sentință de achitare.

Astfel, din considerentele expuse supra, sentința sus-menționată urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

11. Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, și în urma rejudecării cauzei, **Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău** constată următoarea stare de fapt:

*Bîrsan Ion, la data de 09 iunie 2011, în timp ce se afla la sediul întreprinderii SRL „Montav-Cons”, situat în mun. Chișinău, *****, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul confecționării unei uscătorii pentru chereștea, a însușit de la Munteanu V. bani în sumă de 15000 euro care, conform ratei oficiale de schimb a Băncii Naționale a Moldovei, constituiau 251.728,5 lei, cauzându-i un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.*

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bîrsan Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, individualizată prin „escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, în proporții deosebit de mari”.

12. Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Inculpatul Bîrsan Ion**, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, verificate prin citire în instanța de apel, vina nu a recunoscut-o și a declarat că cu partea vătămată nu sunt în nici o relație. În acel moment lucra ca întreprinzător, avea o activitate de întreprinzător și se străduia să își facă reclamă la lucru, de aceea în acel timp stătea pe Makler, firma sa achita lunar pentru reclama în Makler, plasa anunțuri pentru lucrările pe care le efectua. Clienții care îi avea îl sunau de pe anunțuri. Nu erau cunoscuți sau rude. A îndeplinit nu un lucru de acest gen, a lucrat din 2007 până în 2012, în acest domeniu de construcții, mașini, unelte ne standarde. După cum ține minte, l-a sunat domnul Vitalie Munteanu, prima dată în luna mai 2011. I-a spus să se apropie de ei, că sunt interesați de lucrările lui. A mers la ei la sediul de pe **, undeva înainte de data contractului. A stat de vorbă cu partea vătămată, Munteanu Vitalie și cu tatăl lui, Munteanu Ion. I-au arătat uscătoria lor veche, care funcționa și spuneau că usucă foarte rău scândurile de chereștea, nu face calitativ uscarea. Au mai stat de vorbă cu ei, le-a arătat programa sa de lucru și le-a arătat ce uscătorii face, deoarece la acel moment deja avea așa uscătorii făcute, care funcționau. Munteanu Vitalie și Muneatnu Ion au spus că se mai gândesc și dacă decid îl contactează. Nu a trecut o săptămână, a fost*

sunat de Vitalie Munteanu și i-a spus că doresc să facă lucrarea cu firma lui, fiindcă sinecostul le convine. Doreau cu un cazan să încălzească două încăperi și să facă economii. A mers la sediul părții vătămate cu contract, cu ștampilă, cum făcea și cu alte firme, au stabilit de a fi contract. Au ieșit la suma de 20000 euro costul uscătoriei. Deoarece nu erau de acord cu condițiile stipulate în contractul prezentat de el, i-a propus un alt contract cu condițiile lor, unde era indicată forma de achitare și de îndeplinire a lucrărilor de 50% din start și 50% la finisare. I s-a părut că sunt foarte cumpătați și oameni de treabă, motiv din care a acceptat condițiile lor, deoarece trebuia să lucreze. A venit cu intenția să lucreze acolo și să facă cinstit treaba. Declară că a scris recipisa de 10000 euro conform prevederilor contractului, deoarece domnul Vitalie Munteanu i-a cerut ca pe lângă contract să scrie o recipisă, spunându-i că ei nu au încredere în el, că nu-l cunosc. Așa și a făcut, a scris recipisa de 10000 euro conform prevederilor contractului pentru jumătate din sumă. Au convenit să rămână la acea situație, să îi de-a 10000 euro și să înceapă lucru, Vitalie Munteanu a citit recipisa, ulterior i-a transmis-o tatălui său, Munteanu Ion, care stătea în dreapta sa. După ce, au urmat cuvintele lui Munteanu Ion, precum că ei nu-l cunosc pe Ion Bîrsan bine, sunt de acord ca să le producă uscătoria, se apucă de lucru. Dar inițial va scrie o recipisă de 5000 euro, pentru că este un străin pentru ei și se poate apuca de lucru și inițial îi dă numai 5000 euro, iar după ce v-a lucra o săptămână-două, va face lucrări, vor vedea ce poate face. La acel moment dumnealor doreau foarte urgent să facă uscătoria, deoarece uscătoria lor veche lucra foarte rău, trebuia să facă cazanul la garaj și trebuia să pornească în două locuri lucrări, și la cazan și la fundament pentru carcasă, ca să meargă mai repede și mai bine lucru. Lucra la cazan și concomitent au început lucrările de curățare a terenului unde trebuia construită uscătoria, care era foarte murdar, erau deșeuri, materiale de construcție, pietre, pământ adunat și locul nu era drept, era abrupt, unde oamenii cu care lucra împreună au dat la o parte gunoiul, au nivelat pământul ca să facă planul pentru uscătoria dată. Mergea vorba de bani, i s-a dat 5000 euro, pe care i-a primit la mină, recipisa de 10000 euro, a rămas la Vitalie Munteanu cu condiția, ca să nu facă de 2 ori aceeași înscrisoare, i-a spus că începe lucrările și ei văd cum merge și o rupe pe acea de 5000 euro și rămâne acea de 10000 euro. Fiindcă se efectuau în paralel lucrări la garaj, unde el lucra la cazan, a dat comandă de electronică pentru uscătorie, ventilatoare pentru uscătorie, procesorul pentru uscătorie, cu banii primiți în avans de 5000 euro, care pentru o așa uscătorie nu îi ajungeau, caci numai blocul de control costă 2600 euro, pe care le-a achitat în avans. I-au fost aduse blocul de control, motorașele, plățile de control, toate aceste au fost achitate de Ion Bîrsan în avans și ca la urmă să plătească banii la lucrătorii antrenați nu avea cu ce să le achite. Paralel i-a făcut cunoștință lui Vitalie Munteanu cu Podoprigora Valentin, domnul care tot efectua carcase pentru uscătorie, făcea și el uscătorii. După ce i-a făcut

cunoștință cu Podoprighora Valentin, la ei s-au început a încorda situația și vorba între el cu Vitalie Munteanu. Inițial nu înțelegea din ce cauză, dar pe urmă i s-a făcut clar că va rămâne numai cu munca și cu două recipise la ei. Împreună cu lucrătorii săi, Igor Iurco, Victor Untilov, tatăl său ***** Bîrsan, Iurii Tocarev, electricul pe care îl ajuta Eugen, la fel electrician, cu care făcuse toate blocurile de conducere. Au efectuat lucrările c-am încordat, ca să le finiseze, trăgea nădejde că va fi totul bine, dar bine nu a mai fost. Au făcut fundamentul, au adus carcasa la Vitalie Munteanu pe teritoriu. Carcasa a fost făcută după proiectul său și stabilite mărimile sale, unde Podoprighora Valentin a accentuat că a venit pe mărimile date de el, și după carcasă s-a început, întâi au fost alungați de acolo cu toți lucrătorii. A mers la sediu la Vitalie Munteanu să lămurească situația cu banii, îi spuneam lui Vitalie Munteanu că a venit electronica comandată de după hotare, care este și în ziua de azi, pe care el personal a achitat-o pe urmă din banii proprii. Deoarece a achitat lucrările de construcție, lucrări pentru producerea cazanului, acești 5000 euro care i-a dat Munteanu Vitalie, și este recipisa de 5000 euro, nu i-a ajuns. Este indignat de faptul că Munteanu Vitalie spune că el în genere nu a fost pe teritoriu și că a luat banii și a fugit, deoarece au efectuat lucrări și de multe ori la ei la sediu, unde până la urmă nu a primit nici recipisa, nici restul banilor, și a înțeles că nu le mai trebuiește. Era prin luna august, avea copil mic, care s-a născut în 2010, și deoarece avea probleme de sănătate, l-au dus la tratament în afara țării, și nu a fost un timp, pe urmă s-a apropiat, prin octombrie la Munteanu Vitalie pentru a continua discuțiile cu recipisa, unde tot Vitalie Munteanu care spune că nu l-a amenințat cu arma, tatăl lui trăgea în Ion Bîrsan, iar Vitalie Munteanu îl amenința cu arma. Astfel a fost bătut crud, de tatăl lui Munteanu Vitalie care îl lovea cu pumnii în față, dar și pe unde nimerea. Când a ieșit afară de la ei din oficiu, a fost văzut în ce stare era de Iulia Malindra și de Sergiu Tocan, care erau cu el. Pe Sergiu Tocan nu-l cunoștea atunci. Deoarece efectua lucrări de reparație la Iulia Malindra, trebuia să procure careva materiale și au chemat un taxi. Anterior avuse o discuție cu Vitalie Munteanu și trebuia să se întâlnească cu el la sediu. Așa și au făcut, au mers să procure careva materiale pentru Iulia Malindra și concomitent să treacă pe la Vitalie Munteanu pe la *****. La acel moment își vându-se mașina și nu avea mașină. De aceea a mers împreună cu Iulia Malindra și laxistul Sergiu Tocan la sediul lui Vitalie Munteanu, unde a fost ofensat și bătut. Când au revenit după bătaie, le-a povestit lui Iulia Malindra și Sergiu Tocan în mașină de ce a fost bătut, că ei îl întrebau pentru ce a fost bătut. Iulia Malindra a insistat ca să-l ducă la spitalul de urgență. Ajunși la spitalul de urgență, a fost internat, s-a aranjat în palată, i-au făcut renghen, i-au făcut injecții că se simțea rău, și peste vreo două ore, a apărut domnul Vitalie Munteanu. A ieșit în coridor, fiind chemat din palată, unde i-a spus să nu facă declarații pe ei, că ei o să hotărască totul pe pace și a spus că a rupt recipisa cea de 10000 euro, la asta în ziua aceea s-a terminat. A doua zi

Vitalie Munteanu a venit iarăși la el la spital. Era afară la fumat și băieții din salon i-au spus că totul e normal, își făcea griji. Susține că nu este omul acela ca să îngroape pe cineva pentru chestia asta. Nu a fost sunat, nu a fost căutat, el din țară a ieșit în mai 2012, nu s-a ascuns, avea copil mic, și a fost nevoit să vândă și mașina ca să achite componentele luate pentru uscătorie, dar trebuia să-și întrețină și familia, fiindcă intrase în problemă financiară și îi trebuiau bani. A fost plecat în Rusia la muncă și a muncit 2 ani acolo. Ieșea din țară și venea în țară, fără nici o restricție sau interdicție, fără nici o grijă, stătea fără grijă că conflictul cu Munteanu Vitalie s-a terminat, chiar dacă a rămas în mare pierdere. Lucru l-a efectuat și mai mult și niciodată nu a avut intenția să fie fugar sau să se ascundă de acești oameni. La fel, a declarat la întrebarea apărătorului, că recipisa de 10000 euro a fost scrisă conform contractului, ei trebuiau să-i dea la mână recipisa de 10000 euro, dar după ce au citit-o Munteanu Vitalie și tatăl său, Munteanu Ion, au spus că nu îi dau 10000 euro, dar îi vor da 5000 euro, dar cei 10000 euro îi vor da pe parcurs. A scris recipisa de 10000 euro și i-a spus că nu îi dau acei 10000 euro, după care a scris recipisa de 5000 euro, la solicitarea lui Vitalie Munteanu. Recipisa de 10000 euro a rămas la ei, cu condiția că începe lucrul și ulterior pe asta de 5000 euro o rupe. Ambele recipise au fost scrise la un interval de 5-10 minute, între timp ei mai convorbeau despre lucru. Nu a insistat să fie ruptă recipisa pentru 10000 euro, deoarece avea nevoie de lucru, nu s-a gândit niciodată, că va fi așa tactică din partea lor, avea copil mic și trebuia să câștige. Lucrările le-au început, a primit 5000 euro, a fost pe data de 09 iunie 2011, a doua zi a adus instrumentele cu mașina sa și a început a efectua lucrările de pregătire a terenului. Pe teritoriu îi vedea și domnul Ion Munteanu și Vitalie Munteanu, vorbeau în fiecare zi despre ce vor ei, că la început nu înțelegea ca așa costă să facă uscătoria. A început a lucra și o săptămână numai au scos gunoiul, două săptămâni au turnat pilonii, după ce au turnat piloni, au construit apalovca, au betonat, au legat armătură, care era cumpărată din cei 5000 euro care i-au fost dați. Câte ceva era și de la Vitalie Munteanu de pe teritoriu. Pilonii nu se fac așa ușor, se toarnă, se dă timp să se întărească, aceasta a durat undeva 3 săptămâni, doar acest moment, apoi s-au apucat de fundament, au adus șinele din metal de la calea ferată, ca să facă traseu pentru a scoate lemnul din uscătorie, au efectuat lucrările de sudare, au făcut pentru 2 construcții, ca să facă din 2 camere de uscat. A achitat și el, dar a achitat și Vitalie Munteanu pentru materiale, pentru că Ion Bîrsan nu mai avea resurse financiare. Acei 5000 euro s-au cheltuit pentru materiale, pentru sudare și pentru lucrători, dar și pentru electronică achitată în avans. Partea vătămată i-a spus că o să plătească și el, banii îi va trece la cheltuieli și îi va scoate din suma lui Ion Bîrsan. A achitat partea vătămată carcasa, atunci era 5000 de dolari, cunoaște deoarece el a stabilit prețul cu domnul Podoprighora Valentin și odată a achitat o mașină cu beton, undeva vreo 6 cuburi de beton, din care au turnat fundamentul,

undeva 9000 lei și atât. După ce au sudat șinele ca să scoată lemnul din uscătorie, trebuia să toarne beton, să fie canalizarea și evacuarea apei. Pentru curățarea terenului tot Bîrsan Ion a achitat, tatăl său nu a mai fost achitat, deoarece nu i-a ajuns bani, l-a ajutat ca tată. Carcasa după contract urma să o achite Ion Bîrsan, dar a achitat-o Vitalie Munteanu, că nu i-a dat banii la mână și după ce Vitalie Munteanu a achitat carcasa, Ion Bîrsan a înțeles că acolo nu mai termină ei lucrul, de unde și au fost fugăriți într-o zi. Vitalie Munteanu a ieșit direct la Valentin Podoprigora, cu care i-a făcut cunoștință, care produce uscătorii, fiind totalmente încrezut în aceasta. Ei în total au lucrat, nu mai ține minte timpul, dar au fost fugăriți în august 2011, au lucrat două luni sau două luni și jumătate acolo. Susține că nu pot fi veridice declarațiile lui Vitalie Munteanu că Ion Bîrsan nu a lucrat, doar însăși muncitorii pot confirma și descrie orișice pietricică pusă acolo. Cazanul a fost efectuat în garaj în or. *****, str. Chimiștilor, unde și locuia pe timpul acela, nu se ascundea de nimeni, îl arenda, unde domnul Vitalie Munteanu a fost de nenumărate ori la locul unde îl producea. Totul se efectua sub controlul lui Vitalie Munteanu, când au finisat, el a spus că nu îi place, ulterior Ion Bîrsan i-a spus: „Vitalie, cazanul nu trebuie să arate ca mireasa la nuntă, dar trebuie să fie funcțional”. Vitalie Munteanu a arendat un manipulator, care a dus cazanul la sediul domnului Vitalie Munteanu. Cazanul cântărea între 500-700 kg, era imposibil de încărcat cu mâinile. A fost descărcat cazanul cu manipulatorul și Victor Untilov l-a ajutat să-l descarce. Până la bătaie a fost de trei ori la sediul lui Vitalie Munteanu, care i-a declarat cu cuvinte nu prea frumoase că nu are ce căută acolo, până ce a 4 oară a fost și bătaia. A fost internat în spital o săptămână. Domnul Munteanu Vitalie la două ore după bătaie a fost prezent la spital, fiind deja în salon, unde era și Malidra Iulia, și a rugat-o pe Malindra Iulia să-i aducă haine, deoarece soția era cu copil mic acasă. Domnul Munteanu Vitalie a venit să discute ca să nu-l denunțe la poliție pentru bătaie și atunci i-a și spus că a rupt foaia ceea, cu recipisa de 10000 euro, și niciodată nu a negat că a primit acei 5000 euro conform contractului de la Vitalie Munteanu. Anume aceste circumstanțe l-a determinat să nu depună plîngere la poliție, l-a mai crezut o dată pe Munteanu Vitalie, crezînd că se va hotărî bărbătește. Banii care i-a primit în sumă de 5000 euro trebuia să îi treacă pe firmă mai târziu. A dorit să fie transferați banii prin cont, și a fost vorba de a doua tranșă de 5000 euro vor fi prin transfer, trebuia să arate cheltuielile. Carcasa trebuia să o confecționeze Ion Bîrsan, dar ce i-a propus lui Vitalie Munteanu din butoi, nu i-a plăcut și atunci a apelat la Podoprigora Valentin, pe care îl știa, totodată se consulta și Podoprigora Valentin i-a propus metal care nu ruginește și așa au ieșit la acest numitor comun cu carcasa, ca să o facă altcineva, dar pe banii din contract. Gradul de implicare a fost schițele și proiectul. După schemele propuse de Bîrsan Ion totul s-a făcut. Domnul Valentin Podoprigora a spus că carcasa a fost construită conform schițelor prezentate de Ion

Bîrsan și după fundamentul făcut de lucrătorii lui Ion Bîrsan și a venit totul bolt în bolt. La fel a declarat la întrebarea părții vătămate că nu cunoștea despre ce merge vorba, anchetatorii nu îi spuneau cine a depus plîngere și din ce cauză. Deține toate actele și pașaportul tehnic, ce confirmă că a cumpărat unelte, iar unele lucruri au fost cumpărate de la piață și nu are acte confirmative. Când a pus cazanul, nu era nici carcasa, a fost pus alături, l-au astupat cu peliculă. Pentru betonul care a fost produs cu mîna, nu are factură. Soacra nu i-a comunicat că Munteanu Vitalie l-a telefonat la telefon fix.

În ședința Curții de Apel Chișinău, inculpatul Bîrsan Ion a declarat că învinuirea îi este clară, vina nu o recunoaște. El a spus tot ce cunoaște. Nu este de acord cu apelurile. Nu i-au ajuns bani, i-au fost dați numai 5000 euro. Recipisele erau făcute în interval de 5 minute, suma a fost numai de 5000 euro, motivarea a fost că nu îl cunosc pe el. Este una de 10 mii de euro și alta de 5000 euro, nu a făcut nici o însemnare. Când a venit la spital după ce l-au bătut, el a spus să nu îl dea la poliție, că el a rupt recipisa. Doi ani de zile a mers în Rusia și nimeni nu l-a căutat. În plus, el a plătit electronica în avans. Acolo au lucrat 3 oameni. La întrebarea avocatului, a răspuns că cu ștampila de la firma sa a pus-o pe recipise. Lucrătorii erau zilieri. Suma de 5000 de euro trebuia să îi pună la „formă”, dar 5000 euro trebuiau achitați la lucrători. Discuta verbal referitor la rezilierea contractului. El nu i-a trimis la d-ul Podoprigora, ci la d-ul Muntean. A fost și nu o dată, a făcut schița. S-a dus să dea comandă de carcasă. El i-a făcut cunoștință lui Podoprigora cu Muntean. Ei au făcut conform contractului de 10 mii de euro, dar a primit doar 5000. A primit la mână doar 5000 euro, la băieți a plătit în avans cu bani cash. Cecul îl pune la el la sediu. Compania dădea bilanț contabil.

13. Examinând probatorul administrat, instanța de apel, consideră dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Bîrsan Ion Valentin și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi:

- ***declarațiile părții vătămate Muntean Vitalie***, care în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, *verificate prin citire în instanța de apel*, a declarat că cu inculpatul nu are nici o relație, nu este rudă. La data de 9 iunie, la sediul și adresa companiei părții vătămate SRL „Montav-Cons” s-a adresat Bîrsan Ion cunoscând că firma este în căutarea furnizorului de utilaj de uscător de cherestea, Bîrsan Ion i-a propus și i-a arătat poze părții vătămate, s-a lăudat că produce cazane și utilaje de înaltă performanță și la un preț mult mai avantajos ca alți furnizori. Ceea ce i-a propus inculpatul, companiei i-a convenit, înainte de asta au mai stabilit niște condiții, termeni care au fost menționați în contract și până la urmă părțile au convenit să se construiască această uscătorie de comun acord, au stabilit și un preț. Bîrsan Ion trebuia să înceapă lucrările de construcție a utilajului din avans. Au stabilit un preț de 20 000 euro, de la început au stabilit să facă cu un

avans de o treime sau o doime, ca mai apoi Ion Bîrsan a spus că are probleme de contabilitate și a spus să îi dea bani în numerar (cheș) pentru a-i contabiliza. Munteanu Vitalie i-a dat banii lui Bîrsan Ion în două tranșe, dar în aceeași zi, inițial 5 000 euro, apoi 10 000 euro sau invers, termenul executării lucrărilor a fost stabilit de trei luni. În trei luni trebuia să facă toată construcția. Pentru banii care i-a transmis, partea vătămată către inculpat, nu i s-a eliberat nici un document, i s-a spus ceva că partea vătămată nici nu bănuia că poate fi ceva, inculpatul s-a lăudat că a făcut și la procuratură cazane și îl știe tot orașul, recipisă i-a dat. Sunt două recipise pe care le-a lăsat la procuror. A rămas o suma de 5000 euro ultima etapă și la suma aceasta, au convenit ca să cumpere de la firma domnului Valentin Podoprigora, carcasa de metal pentru uscătorie, firma i-a transferat banii și ei au adus carcasa în termenul stabilit. La fel, Bîrsan Ion l-a dus la domnul Valentin Podoprigora, spunând că este specialist. La acea firmă, Munteanu Vitalie nu are pretenții. Între timp a mai suportat alte cheltuieli pentru uscătorie, care și până acum stă nefolosită, se vede că este special pentru așa ceva făcut. Expira timpul pentru finalizarea lucrării, în timp ce Bîrsan Ion producea cazanele. Declară că a fost la ***** în garajul lui Ion Bîrsan și i-a arătat ceva asemănător, ulterior Bîrsan Ion a început să nu răspundă la telefon. La un moment a venit încă cu două persoane și spunea că are probleme cu banii și cerea încă bani, dar partea vătămată deja nu-l mai credea, deoarece nu a făcut careva lucrări. Munteanu Vitalie a luat telefonul din contract de acasă, firma lui Bîrsan Ion era la Căușeni, dar Bîrsan Ion locuia la ***** la soacra lui, adresa nu o ține minte, pe recipise în original erau toate contactele cum este posibil de-l găsit. La telefonul mobil Bîrsan Ion nu răspundea și suna la telefonul fix, unde i-a răspuns soacra lui și îi spunea că nu este acasă, ca ulterior să-i spună ca să nu îi mai telefoneze, pentru că este plecat, deoarece îl caută tot orașul deoarece a luat bani. Mai târziu au fost niște oameni din Găgăuzia și i-au spus părții vătămate că la fel tot au avut probleme, deoarece i-au dat bani și nu poate da de Bîrsan Ion. Inculpatul era plecat în Rusia să facă bani, să întoarcă datoria. A mai comunicat partea vătămată la întrebarea procurorului, că la momentul înțelegerii era prezent și tatăl acestuia, care i-a acordat întrebări referitoare de confecționare. La momentul întocmirii recipisei nu a fost aplicată forța fizică, totul a fost benevol. Bîrsan a fost odată sau poate de două ori și a venit ca să coordoneze cu lucrarea, tot inculpatul i-a propus ca să ușureze lucrul să pună șinele de metal. A fost la ***** și a cumpărat și acele șine de metal și până acum stau acolo, într-un fel i-a luat în râs de tot. Bîrsan Ion a luat mijloacele bănești pentru a procura materiale și confecționarea respectivă îi va face tot și îi va da tot la cheie. Bîrsan Ion nu a adus nimic la fața locului, a venit cu mâinile în buzunar, a spus că tot se produce la el, a spus ca e mai complicat procesul de a confecționa, dar de a strânge pe loc e mai ușor. Bîrsan Ion nu i-a arat careva acte de studii în domeniu, dar i-a arătat poze și un desen desenat de mână. Nu avea dubii că nu o să

construiască, dacă avea dubii nu îi dădea banii. Munteanu Vitalie a menționat că carcasa a construit-o Valentin Podoprighora conform proiectului lui Ion Bîrsan și el a transferat banii, prin firma sa. Munteanu Vitalie a menționat la întrebarea apărătorului, că compania lor s-au interesat la producători de cazane pentru a căuta o ofertă de construcție și confecționare, inculpatul singur a venit la ei. Munteanu Vitalie ulterior a aflat de la cine a aflat Ion Bîrsan despre compania lor că a venit un client la ei, cumpăra des și îl întreba dacă Ion a finisat lucrarea, i-a spus că a ars cu el pentru că nu numai el, ca parte vătămată este în așa situație. La data când a scris recipisa, dar înainte de asta a mai fost la ei. Compania se stăruia să ducă tratative care au fost cu aproximativ cu trei săptămâni înainte de a încheia contractul. După încheierea contractului nu s-a început nici o lucrare. Nici el nici alte persoane, numai ce i-a spus despre carcasa și betonare. După încheierea contractului când a spus că a venit cu două persoane să mai ceară bani pentru că nu poate finisa construcția. Când partea vătămată îl telefona pe Ion Bîrsan, acesta a venit cu cineva nu ține minte cu cine, să vadă ce face Valentin Podoprighora, care punea carcasa metalică. Bîrsan Ion e meșter și știe ce să facă, a venit, a văzut că lucrările de construcție a carcasei se petrec, a spus că totul e bine și urma să finiseze. Carcasa au pus-o pe fundament, pe beton făcut de ei. După planul care i-a spus domnul Bîrsan l-a confecționat tot ei acest fundament, a fost construită de un meșter, toți împreună, a venit o altă persoană după schița domnului Bîrsan. Acea persoană care a venit, partea vătămată o cunoaște, căci de mult timp nu au vorbit, i se pare că îl chema Simion, a făcut fundamentul. Ion Bîrsan a spus că aceste lucrări care nu le poate face și a decis să angajeze o persoană din afară să toarne beton și deja altă firmă a adus carcasa după schița stabilită de Bîrsan Ion și din contul banilor care rămase să îi mai achite. Partea vătămată se consideră un om credul, compania acestuia nu a avut litigii cu nimeni, a văzut că a venit inculpatul, a scris recipisa. S-au înțeles deoarece nu reușește să facă ei lucrările de betonaj și carcasă. Pentru carcasă partea vătămată a achitat aproape 5000 euro și lucrările de betonare. Simion a betonat doar. Compania a făcut lucrări de pregătire pentru fundament, fundamentul s-a făcut aproximativ peste o lună, două, după încheierea contractului. Șinele metalice nu au fost stabilite, cât a spus că se va ușura procesul de lucru. Tot, Ion Bîrsan i-a spus despre asta și a fost într-un sat *****, în drum spre *****. Ion Bîrsan cunoștea unde se vând aceste șine metalice și deodată le-a luat, le-au adus cu mașina companiei pății vătamate. S-au suportat careva cheltuieli de transportare, dar nu le-a pus în calcul. După șinele metalice a fost până la instalarea carcasei, aceasta a fost anume când s-a turnat betonul, s-au pus și șinele metalice și s-a mai turnat un strat de beton. Ion Bîrsan a spus la ce distanță și cum să le instaleze. Sudări nu s-au petrecut, dar au fost ceva tăiate din lungime. Munteanu Vitalie a mers cu Ion Bîrsan cu mașina personală mică după șinele metalice și un șofer s-a dus cu mașina mare a mers din urmă și apoi le-a procurat și le-au adus.

Aproximativ a doua, a treia zi a început instalarea. El nu a fost la instalat, dar numai s-a uitat. Bîrsan Ion spunea cum să facă cu instalarea carcasei. Munteanu Vitalie personal când a mers după șinele metalice, a mers și l-a luat pe Ion Bîrsan de acasă. Când partea vătămată a fost la *****, inculpatul i-a arătat un cazan. De două ori precis a fost pe teritoriul bazei. Nu ține minte cine a tăiat (scurtat) șinele metalice. Nu ține minte cât au costat șinele de metal. Munteanu Vitalie tare își dorea să finiseze uscătoria și de aceea nu a calculat cheltuielile mărunte suportate. Lucrările fundamentului le controla partea vătămată și cu tatăl acestuia. Munteanu Vitalie a fost în garaj la Bîrsan Ion, atunci au vorbit la telefon și inculpatul l-a chemat la el probabil înainte de a face carcasul. Când partea vătămată a venit la garaj, a văzut scheletul la cazan care face căldura pentru uscătoria noastră, este una din piesele principale. După ce a pregătit carcasa, a pregătit totul pentru uscătorie nu ține minte când a fost la garaj, în momentul instalării carcasei sau după. Munteanu Vitalie s-a înțeles cu Bîrsan că o parte mică de bani o va contabiliza și ulterior după, trebuia să fie transferată dar să i se dea în numerar pentru a o contabiliza ulterior și la care i-a înmănat banii, a scris recipisa. Nu ține minte care din sume a fost prima eliberată. Aceste recipise au fost scrise într-un interval de timp, de câteva ore, în aceeași zi. Bîrsan Ion era credibil, de aceea și i-a dat banii. Nu i-a eliberat într-o recipisă aceeași suma de bani deoarece a luat prima sumă de bani și a scris o recipisă, a luat a doua sumă și a mai scris o recipisă. Ion Bîrsan a fost cu careva persoană, dar lucrări nu au efectuat. Munteanu Vitalie nu a sesizat deodată organul de urmărire penală, deoarece Bîrsan Ion nu era acasă, apoi a sesizat când i-a spus cineva că este acasă. În perioada de 5 ani și ceva nu a înaintat cerere de chemare în judecată deoarece l-a mințit și a aflat că nu este directorul, și de aceea nu a considerat necesar. Firma nu îl interesa, dar îl interesa omul deoarece lui Bîrsan Ion i-a dat banii. Careva conflicte fizice între partea vătămată și Bîrsan Ion nu au fost și nici între Bîrsan Ion și tatăl părții vătămate Muntean Ion nu au avut loc. Tatăl lui Munteanu Vitalie deține arma legal, partea vătămată nu deține. Pe teritoriul firmei de pe *****, la data de 28 octombrie 2011 Bîrsan Ion nu a fost agresat de nimeni, nici de partea vătămată și tatăl acestuia. Nu ține minte data, dar Munteanu Vitalie a fost el la spitalul de urgență, deoarece Bîrsan Ion i-a spus că este internat, să îl vadă, au discutat despre sănătate, partea vătămată credea că inculpatul îl duce în eroare că acesta s-a îmbolnăvit. Declarațiile date la faza de urmărire penală sau procurorului sunt veridice, dar referitor la dați nu poate concretiza. La fundament și la carcasa au lucrat alte persoane, la carcasa a lucrat Valentin. Munteanu Vitalie confirmă că semnătura din procesul verbal de audiere la organul de urmărire penală îi aparține. Ceea ce ține de partea lui Bîrsan Ion nu a fost construită, a fost doar carcasa și fundamentul. Acolo a avut în vedere că nu a efectuat careva lucrări, ceea ce a ținut de partea vătămată, el a făcut totul, în acest timp a făcut observații referitor că nu se fac careva lucrări. La fel a mai declarat la

întrebarea inculpatului că, acolo la fundament era tot clar, dacă i-a spus inculpatul. În beton era și armătura pusă, ea era de la partea vătămată. În proiect nu era stipulată armătura. Lucrările la carcasă urma să fie făcute de Bîrsan Ion din acei 15000 euro achitate. Când s-a eliberat două recipise nu a solicitat o recipisă înapoi.

Fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, partea vătămată Muntean Vitalie a declarat că îl cunoaște pe Bîrsan. De asemenea, susține declarațiile făcute în instanța de fond. Lui Bîrsan i-a trimis 10 mii de euro și 5000 euro, Pe ambele avea recipise. Sumele au fost transmise pentru utilajele pentru uscătoria de cherestea. A fost o înțelegere, au negociat verbal, însă au întocmit un contract, unde s-a adevărit că compania numai lucrează, s-a folosit de ștampila companiei. De asemenea, la întrebările acordate, a menționat că de ștampila companiei lui Bîrsan, precum și faptul că avea termen de 3 luni de a rambursa suma, care expira în iunie 2011. Procedura a fost cash, Bîrsan urmând să-i aducă factura și banii cash. Uscătoria nu a fost construită. Ei vedeau că se apropie termenul limită și îl tot contactau. Ei au dat un avans substanțial. El a spus că trebuie să facă carcasa metalică. A venit idea să comande de la compania d-lui Podoprighora Valentin, pe care tot el a recomandat-o și a găsit-o, fiindcă carcusele sunt din material care nu se oxidează, care este mult mai durabil, și că așa va fi mai rapid. Ei au mers la această propunere și au transferat ultima tranșă companiei lui Podoprighora Valentin. D-lui a adus într-o lună de zile. Ei ca să îl ajute pe Bîrsan au făcut fundația din beton, au comandat beton. D-ul Valentin a montat foarte rapid acea carcasă metalică. Așteptau compania lui Bîrsan să pună utilajul. D-lui nu răspundea la telefon cu săptămânile, iar când dădeau de el le spunea că copilul era bolnav. Trecuse termenul de 3 luni, plecase să verifice dacă chiar e în spital. El era acolo. Nu cunoaște dacă era internat sau nu. El (*Bîrsan*) știa că vine să îl verifice, respectiv iar i-a dat pace câteva săptămâni. Când iarăși l-a sunat peste o perioadă, telefonul era închis. Atunci a înțeles că nu era pe loc. El a ridicat contractul și telefonul fix, era al doilea telefon. S-a prezentat o doamnă care era soacra lui, care le-a spus că să nu mai sune deoarece Bîrsan era plecat peste hotare deoarece are multe datorii, și să se adreseze la organele competente. Recipisele erau semnate în ziua când s-au semnat banii. Nu a fost făcut absolut nimic, singurul lucru era că s-a uitat conform schiței care el a indicat. Atunci când turna fundația, a întrebat chestiile ce țin de descărcat, și anume cum va avea loc deoarece fundația era înaltă, și el a zis să pună șine de metal. I-a dat un număr de telefon, au venit la acea persoană și au cumpărat tot din banii lor. Suma nu a fost restituită. Pretenții au, deoarece este o sumă impunătoare. El trebuie să restituie banii companiei. Nu s-a gândit la o sumă. Nu s-a adresat deoarece era totul sincronizat, mergea cu scopul de a fugi din țară. A fost o dată sau de două ori. Să-l ajute cu partea betonieră, pentru că atunci costa copeici. Știa că vine carcasa metalică. Pentru el mai mult conta că Bîrsan trăgănează. Terenul ei l-au arătat, ei au făcut această schiță.

Bîrsan nu a participat la această schiță. Da, a fost o dată în atelier. Atunci când a văzut, i-au apărut dubii, era o carcasă la un cazan. Carcasa a fost împreună cu Podoprigora. Carcasa care o faci din lemn negru, metalul acesta negru nu o să țină, o să se distrugă, va aduce metal fabricat în Polonia. La întrebarea inculpatului, acesta i-a răspuns că ultimul i-a comunicat că carcasa costă 5000 euro, și să îi transfere lui Podoprigora acești bani. La întrebarea inculpatului, ultimul i-a răspuns că el a spus că între ei există un contract.

- **declarațiile martorului Podoprigora Valentin *******, care fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, *verificate priun citire în instanța de apel*, a declarat că pe inculpatul Bîrsan Ion îl cunoaște, nu sunt în relații de rudenie. Cu partea vătămată sunt doar în relații de afacere. A declarat că în anul 2011, domnul Ion Bîrsan a intrat în oficiu la el, și întâmplător a văzut că în teritoriu este un sector de producție și l-a întrebat dacă are posibilitatea să-i ofere acest teritoriu, pentru a efectua o construcție din metal, de sudat o carcasă pentru uscătorie. I-a spus că este posibil. După aceasta au mai comunicat, și în discuții i-a spus lui Bîrsan Ion cu ce se ocupă. În acel timp Podoprigora Valentin se ocupa cu construcții din metal ușoare. Bîrsan Ion a spus că îl va mai vizita și s-a prezentat peste o lună aproximativ la el la oficiu. I-a spus că în baza tehnologică martorul a găsit un client, a înțeles că era vorba de domnul Vitalie Munteanu. După care nu l-a mai văzut pe Ion Bîrsan. După un timp, la el la oficiu s-a prezentat Vitalie Munteanu. Au vorbit și i-a arătat tehnologia după care lucrează. Peste un interval de timp a încheiat un contract la un proiect și montajul construcției. Contractul l-au încheiat cu firma lui Munteanu Vitalie. Peste un timp completul construcției l-a transferat din România cu denumirea Tronco-Svob. Construcția a fost transferată pe teritoriul firmei lui Munteanu Vitalie, care în timp de 3-4 zile a fost asamblată. După instalare, Munteanu Vitalie a transferat suma rămasă pe contul firmei sale, după montaj a încheiat contractul. În anul 2012, Munteanu Vitalie l-a telefonat, i-a sugerat să transfere construcția pe teritoriu, s-o deplaseze cu 10 metri. Martorul a mai comunicat că pe domnul Ion Bîrsan l-a văzut o singură dată când a venit la acesta, l-a întrebat în privința teritoriului liber. A doua dată a venit peste o lună când i-a spus că a găsit un client, ulterior nu l-a mai văzut. Cât ține de discuțiile cu partea vătămată, martorul a menționat că nu a fost nici o discuție cu privire la construcții. Vitalie Munteanu i-a spus că Ion Bîrsan urma să instaleze careva utilaj în construcția dată. Munteanu Vitalie i-a spus că el i-a dat bani domnului Ion Bîrsan nu pentru construcție, ci pentru utilaje, deoarece contractul a fost încheiat pentru construcție și nu pentru utilare. Între prima deplasare a construcției de pe teritoriu și a doua deplasare pe același teritoriu a decurs un interval de un an de zile. Între timp nu fusese realizate careva modificări a construcției. Cum a construit-o în 2011, așa a și rămas în 2012. Când s-a deplasat construcția, Munteanu Vitalie a comunicat că va fi un oficiu, nu în locul în care era instalată prima dată.

Martorul a comunicat că nu cunoaște motivul din care era uscătoria deplasată. La fel, martorul a declarat că în anul 2011, când a încheiat contractul cu Munteanu Vitalie își amintește că era vară, era cald, mai aproape de toamnă. Cu Bîrsan Ion a comunicat când a venit la el prima dată. A spus că vrea să facă o construcție pe teritoriul dat, era o cameră de uscătorie. Voia să facă o carcasă din metal negru pentru uscătorie. Bîrsan Ion nu i-a prezentat nici o schemă cu privire la mărimile carcasei. Bîrsan a intrat din întâmplare pe teritoriul său. A intrat și martorul a fost de acord cu cele ce i-a propus Bîrsan Ion. Ion i-a propus să facă o carcasă metalică, a întrebat dacă este energie, la ce martorul i-a spus că este. L-a întrebat intervalul de timp cât va dura și Bîrsan Ion i-a spus că aproximativ o lună. I-a spus că firma lui se ocupă cu instalații de pereți subțiri. Este o tehnologie ușoară. Podoprigora Valentin a spus că singur se ocupă cu construcții, nu i-a spus că el se ocupă cu construcția. Când Munteanu Vitalie a venit, au discutat această temă. I-a spus că trebuie să construiască carcasa camerei de uscat. Vitalie Munteanu cunoștea informațiile cu privire la tehnologie. El a venit, posibil, din partea lui Ion Bîrsan. Vitalie i-a prezentat schița, martorul i-a transmis-o firmei din România, București, cu care colabora. Din România venise răspuns despre termenul de construcție a pregătirii construcției și suma acesteia. Dacă s-ar fi uitat la schiță ar fi recunoscut schița construcția. Recunoaște schița prezentată de către apărător spre vizualizare. Când a adus carcasa pe teritoriu, de domnul Munteanu Vitalie fusese pregătit fundamentul, pe acest teritoriu a stabilit construcția. Construcția se întărește cu bolturi metalice în beton. Carcasa se potrivea fundamentului, totul coincise și pretenții nu are față de Bîrsan Ion. Podoprigora Valentin nu cunoaște cine a construit fundamentul. Mărimea fundamentului era aproximativ 10/6 metri sau 10/9 metri. A venit să instaleze carcasa cu oamenii lui de la firmă, a văzut alți lucrători erau undeva 3-4 oameni. Lucrau în diferite părți, nu poate să afirme cine era. Bîrsan Ion i-a comunicat că construcția nu îl vizează personal pe el. Bîrsan Ion nu i-a prezentat schița sau o altă schiță, pentru că nu fusese discuția despre aceasta, a discutat doar despre loc. Își amintește teritoriul lui Munteanu Vitalie, dacă se intra în teritoriu, construcția stătea în dreapta, ulterior după deplasare, aceasta stătea spre ieșirea din teritoriu. Acolo, la fel, era fundament. La primul fundament deja erau instalate șinele metalice. La Bîrsan Ion nu are pretenții. La montare Munteanu Vitalie i-a achitat 5.000 dolari. A mai declarat martorul Podoprigora Valentin că nu cunoaște de unde Bîrsan Ion a aflat despre mărimea teritoriului. Bîrsan Ion l-a întrebat dacă pe teritoriul este posibil de sudat carcasa la ce i-a răspuns că e posibil. Pe teritoriu, Bîrsan Ion, posibil i-a prezentat careva schițe. Era ocupat, discuția mergea despre teritoriu. Carcasa cântărise 300 sau 800 kg. Declară că are dreptul să dea în arendă teritoriul său și a fost de acord să dea în arendă teritoriul. Munteanu Vitalie se prezentase la el mai apoi, se vede că Ion Bîrsan i-a spus ceva despre carcasă. Nu ține minte de ce a fost nevoie de a fi deplasată

construcția. Munteanu Vitalie a întrebat cum poate să-l găsească pe Ion Bîrsan și i-a comunicat că nu știe cum poate fi găsit. Vitalie Munteanu a venit singur probabil. Podoprigora Valentin a mai declarat că Vitalie Munteanu i-a spus că Ion Bîrsan îl căuta că trebuia să instaleze construcția. Ion Bîrsan trebuia să instaleze utilajul în construcție, deoarece îi dăduse un avans. Concretizează că îi este greu după memorie să afirme că Vitalie Munteanu a venit singur sau împreună cu Bîrsan Ion a doua oară.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, martorul Podoprigora Valentin a declarat că declarațiile făcute la faza de urmărire penală și în instanța de fond le susține și în instanța de apel. Cu Muntean Vitalie sunt în relații bune. În 2011 a făcut cunoștință cu d-ul Bîrsan. Carcasa a fost comandată de către d-ul Muntean Vitalie. A fost achitată suma de 8500 dolari de către d-ul Muntean Vitalie. Da, a fost încheiat contract. În 2011 se afla la lucru pe *****. Acolo se afla și d-ul Bîrsan. Ultimul a intrat la el în cabinet și îl întreba dacă se poate de făcut niște construcții din metal, după aceea i-a spus că se ocupă cu construcții metalice zincate. D-ul Ion a spus că va vorbi cu d-ul Muntean. Atunci nu l-a cunoscut. Peste o lună, acesta a venit la el, au vorbit și au încheiat contractul. Construcția era adusă din București. Da, a fost prezentată schița, dar nu ține minte dacă de d-ul Ion sau de d-ul Vitalie. Nu l-a semnat în prezența lui Bîrsan. Nu ține minte cine era. La afirmația inculpatului, ultimul a răspuns că a fost așa, că inculpatul a întrebat dacă se poate ceva de făcut din construcții metalice de pe teritoriu. La întrebarea inculpatului, a menționat că nu ține minte.

- declarațiile martorului Munteanu Ion *****, a declarat în instanța de fond, *verificate prin citire în instanța de apel*, că este tatăl părții vătămate, iar cu Bîrsan Ion nu sunt în nici o relații de rudenie. În anul 2011 au contactat niște persoane, deoarece aveau nevoie de o uscătorie. Căutând tot așa a apărut domnul Ion Bîrsan prin luna mai, spunea că poate construi, se pricepe în uscătorie și s-a prezentat că are o firmă de construcție, care construiește uscătorii. Au negociat împreună cu domnul Vitalie Muntean, pentru construirea uscătoriei. La data de 11 mai, au ieșit la un numitor comun ca să construiască uscătoria, după cum ține minte, au ieșit la o sumă de 20 000 euro. Bîrsan Ion s-a prezentat la data de 11 mai 2011, era de față când au încheiat contractul, au convenit că jumătate de bani să îi dea chesh, pe urmă cealaltă jumătate când va fi construcția gata și o va da la cheie. Undeva la 6 iunie 2011, a adus hârtiile, că este gata de lucru și a cerut jumătate din bani, a scris o recipisă și i-a fost dată suma de 10 000 euro. Ion Bîrsan se apuca de lucru și tot în acea zi până la masa a zis că a cheltuit banii pentru materialele de construcție și are niște probleme cu firma lui și a mai cerut 5000 euro. A fost categoric împotriva, dar Vitalie Munteanu i-a mai dat 5000 euro. A scris recipisa și a plecat. A început a trece timpul, el nu era, îl sunau. După spusele lui Bîrsan Ion au început a face fundamentul la uscătorie. Bîrsan Ion a promis muncitori să aducă, le-a arătat

cum să facă fundamentul, au cumpărat armatura, au așezat-o, au comandat beton, au turnat fundamentul, după care l-i s-a spus că se va așeza, ulterior se va începe lucrul și Ion Bîrsan a dispărut, tot nu venea că are de lucru, după aceea a venit și a zis că trebuie de adus din Polonia o carcasă mare, pe care o va instala, apoi uscătoria va funcționa. Vitalie Munteanu așa și a făcut, a comandat de la o firmă acea carcasă, firma a adus-o, a instalat carcasa și așa și Ion Bîrsan a dispărut. Nu răspundea la telefon, sunau pe acasă pe la soacra lui, soacra spunea că este plin de datorii și sunt în divorț cu fiica acesteia. După un timp oarecare, a aflat că era plecat la Moscova și a spus că are multe datorii și că nu vor da de el. Ulterior a venit și a mai cerut niște bani. Martorul a mai declarat la întrebarea procurorului, că nu a văzut nimic, nici cazan nici nimic, a fost un lucrător, el avea niște complici care îl aduceau și îl duceau. Bîrsan Ion nu a fost cu alte persoane, a fost cu un băiat, măsura cu o ață, instrumente nu a adus, venea cu mâinele în buzunar, tot timpul îi trebuiau bani. Nu a avut careva conflicte cu nimeni niciodată în viață, nici cu Bîrsan Ion, și pe fecior l-a învățat să lase de la ei, dar să nu aibă conflicte. A declarat că altă companie le-a făcut carcasa, care le-a recomandat-o Bîrsan Ion, ei doar au achitat pentru carcasă. Așa și stau cu construcția 8 ani de zile. I s-a părut straniu, când Bîrsan Ion a mai venit după bani. S-a gândit că atâtea bani să cheltui e straniu. Bîrsan Ion a spus că are de achitat lucrătorii, unde a lucrat înainte. După ce a venit cu acel băiat care a măsurat cu ața, nu s-a mai prezentat. Ei au turnat fundamentul cu lucrătorii săi, nu ține minte dimensiunile fundamentului. Este făcut din beton și armătură, este pus și penoplast, metal, șine, care le-a cumpărat Vitalie Munteanu, ele se vad că sunt deasupra. Fundamentul are undeva vreo 12 pe 10 metri. El a mers și a curățit pământul, a adus tractor, a adus armatura, betonul care a fost turnat de ei. Aproximativ în 2-3 săptămâni s-a făcut fundamentul. Undeva în septembrie au comandat deja carcasa care a fost instalată. Știe că a stat un an de zile carcasa. Vara au început construcția fundamentului, după încheierea contractului, după 6 iunie, după ce i-au dat banii lui Ion Bîrsan. Ei au încheiat contractul și banii i-au dat în iunie, dar lucrul s-a început ulterior. Vara au făcut fundamentul, Bîrsan Ion venea câteodată și se uita. Îl chemau să le arate cum să facă, el trebuia să termine construcția, venea măcar să le arate, le măsura cu ațele, apoi au făcut fundamentul. A fost de vreo 3-4 ori pentru a se uita la fundament. Bîrsan Ion le-a promis că aduce oameni la lucru, au dorit în iarna să intre cu o uscătorie nouă, dar nu au intrat. După ce s-a făcut carcasa, toamna, Bîrsan Ion a dispărut. A vorbit cu soacra lui la telefon, nu știe de unde a găsit telefonul. Ion Bîrsan a mai cerut încă 5000 euro, datoria care a rămas, după ce a fost carcasa pusă, toamna a fost. Bîrsan Ion a spus că va fi totul bine, nu i-a mai dat cele 5000 euro, i-a dat doar acele 15000 de euro în vară. Feciorul său, nu ține minte, dacă a fost prezent când Ion Bîrsan a venit toamna după ceilalți 5000 euro. El se consulta cu Munteanu Vitalie dacă să îi dea bani lui Bîrsan Ion sau nu. Carcasa a fost pusă

în septembrie-octombrie 2011. Pentru carcasa au achitat ei, cu banii de la firmă. A confirmat că a spus că i-a achitat bani pentru lucru, dar Bîrsan Ion găsea motive diferite. Lucrează aproximativ din 2004 în sfera businessului. Afirmă că nu îl cunoștea până atunci pe Bîrsan Ion, el singur s-a prezentat la ei. Numele Untilov Victor nu îi spune nimic, nici numele Iurco Igor Ion nu-l cunoaște, poate să îi vadă la față i-ar cunoaște. Pe Iurii Tocarev, nu îl cunoaște. întreprinderea de pe ***** din mun. Chișinău, este a lui Vitalie Munteanu, el este depozitar. A declarat că deține pistol. Nu ține minte când Ion Bîrsan a venit să mai ceară bani, în toamnă mai venea, apoi a dispărut după 2011. El a mai fost și a mai cerut bani. Nu mai ține minte ce a fost. După acei 15000 euro Bîrsan Ion venea de mai multe ori să ceară bani. Nu poate spune, nu ține minte în ce mașină a fost adusă carcasa. Carcasa a fost descărcată de hamalii lor, carcasa este din tablă și era ușoară. Carcasa era pusă și nimic nu se făcea. Nu cunoaște că Bîrsan Ion a fost la urgență, când l-a sunat Vitalie Munteanu a aflat că a fost la el la spital. A spus că este bolnav și nu poate răspunde. Nu cunoaște în ce spital era Bîrsan Ion. Nu ține minte când feciorul său a depus plângere pe cauza aceasta. Nu s-a adresat în judecată până a depune plângerea, deoarece credea că va face carcasa și se va apuca de lucru. Bîrsan Ion zicea că face cazanul, dar nu a văzut nimic. Nu ține minte dacă feciorul său a fost să vadă cazanul, posibil a fost și s-a uitat. Cu banii ține minte, că el i-a dat. Știe că a mers vorba despre cazan, Bîrsan Ion a spus că a început a face cazanul. Nu ține minte dacă feciorul său a verificat dacă se face cazanul sau nu. El a făcut fundamentul personal cu hamalii săi. A chemat doi băieți, care se ocupă cu betonul, nu îi cunoaște numele și prenumele, i-a chemat doar pentru ca să toarne beton. Nu ține minte cât a achitat oamenilor pentru lucru. Careva conflict nu a avut cu Ion Bîrsan, nici feciorul nu a avut conflict cu el. La fel martorul Munteanu Ion la întrebarea inculpatului, a declarat că ei nu l-au sunat nici odată pe Ion Bîrsan. Ei doar i-au dat 15000 euro și tot ei au achitat pentru instrumente. Schema la carcasă a fost făcută de Bîrsan Ion și au comandat-o la firma indicată de Bîrsan Ion și au achitat-o. După care au achitat pentru toate materialele, Bîrsan Ion a venit și a mai cerut încă 5000 euro. Afirmă că pe teritoriu nu a văzut pe Iurii Tocarev, Iurco Igor, Victor Untilov, a văzut doar un băiat, dar nu ține minte cine era. Nici cazanul nu l-a văzut pe teritoriu, nici desenul nu i l-a arătat. La fel, martorul Munteanu Ion a declarat că nu a avut nici un conflict cu nimeni, nici cu Bîrsan Ion. A fost un motiv de a nu întoarce banii.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, martorul Munteanu Ion a declarat că a fost audiat la faza urmăririi penale și în instanța de fond, declarațiile date le susține și în instanța de apel. Îl cunoaște pe inculpat, nu are nimic cu el. Munteanu este feciorul acestuia. Nu ține minte la ce dată, dar a fost în 2011. De dimineață suma de 10 mii de euro, și după masă suma de 5000 euro. Lucrări nu au fost întreprinse, doar fundamentul pentru uscătorie. Acea construcție

nu a fost finalizată. El a propus pe alt loc, a comandat alte detalii pentru altă carcasă. Fundamentul stă până în ziua de azi. Ei îl întrebau de mai multe ori, el răspundea că este ocupat dar că totul va fi bine. El i-a indus în eroare. La întrebarea inculpatului, acesta a răspuns că nu a tras în el.

- *declarațiile martorului apărării, Untilov Victor*, care a declarat în instanța de fond, că din cei prezenți în sală îl cunoaște pe Munteanu Vitalie și pe Ion Bîrsan. Cu Munteanu Vitalie nu se află în relații de rudenie. Cu Bîrsan Ion se află în relații normale, au lucrat împreună, nu se află în relații de rudenie. A declarant că de el s-a apropiat ginerele său, Iurco Igor și l-a întrebat dacă nu dorește să lucreze în Chișinău, la care i-a spus că vrea. A întrebat, ce lucru, și Iurco Igor i-a spus să vină să vadă. Untilov Victor a venit în Chișinău și s-au dus la garajul unde trăia Ion Bîrsan, în orașul *****. Ei trăiau la al doilea etaj, deasupra garajului. Undeva la mijloc de iunie 2011, luni a plecat pe strada Zavadscia din mun. Chișinău, acolo au intrat pe teritoriu, ce-i aparținea domnului Vitalie, nu știe cum se numește. Ajunși acolo, i-a arătat teritoriul unde trebuia să toarne beton, deodată era murdărie mare, o săptămână au făcut ordine. După care au început a săpa. Acolo urma să facă fundament pentru o uscătorie de lemne. Au săpat, au făcut coloane, au legat armătura și au turnat fundament pe teren. Terenul unde s-a turnat beton era mare, vreo 12 metri. Era aproximativ de vreo 6 pe 12 metri. Lucrul l-au finisat. După finisarea lucrărilor de betonare, Bîrsan Ion a adus cazanul, ei împreună l-au descărcat și l-au pus în partea dreaptă pe marginea angarului și l-au acoperit cu o peliculă. Cazanul nu a fost instalat. Cazanul era pentru încălzire, era mare. Mai târziu Bîrsan Ion și Munteanu Vitalie au adus o carcasă. Carcasa era lungă și înaltă, a fost adusă cu o mașină mare, era acoperită. Nu poate estima lungimea carcasei. Au descărcat carcasa și au pus-o lângă angar. Pe urmă unde au turnat beton, au așezat de asupra rampele. Bîrsan Ion a sudat rampele. După aceea, s-a început cearta între Bîrsan Ion și între lucrători din cauza financiară. Ca lucrători mai erau Iurco Igor și Bîrsan Grigorie, care era electric. Munteanu Vitalie a început a face gălăgie pentru că nu îi plăcea cum se lucra. S-a început gălăgie mare. Conflictul s-a iscat între Munteanu Vitalie și Untilov Victor, fiind în calitate de lucrător. Cu Bîrsan Ion nu a avut conflicte. Acolo mai era și domnul Ion, pare-se tatăl lui Vitalie Munteanu. După terminarea lucrului Vitalie Munteanu a spus că mâine să nu aibă ce căuta pe teritoriu, dar practic terminase lucrările, urma doar carcasa să fie instalată. Ei nu au reușit să o instaleze. Ulterior nu au mai venit la lucru. În ziua aceea au plecat acasă. Serviciile parțial au fost achitate de Bîrsan Ion, dar nu tot. Ulterior au încercat să-și recupereze sumele, l-au sunat pe Bîrsan Ion, dar nu răspundea la telefon. Untilov Victor a mai comunicat la întrebarea apărătorului, că pe Bîrsan Ion l-a sunat, nu răspundea la telefon, fiind deconectat telefonul. Pe urmă a aflat că era la spital. Bîrsan Ion trebuia să-i dea încă 2000 lei. Bîrsan Ion i-a achitat 8000 lei, și îi mai datora încă 2000 lei pentru lucru efectuat.

Era aproximativ la sfârșit de septembrie, când Untilov Victor 1-a sunat pe Bîrsan Ion să-i dea banii. La spital Bîrsan Ion a fost aproximativ toamna. Ion Bîrsan avea calitatea de brigadier, erau ca lucrători Untilov Victor, Iurco Iogr și Bîrsan Griogrie. S-au dus pe teritoriul de pe *****. Cum au intrat pe teritoriu, lucrările le-au efectuat în spatele acestuia, dacă se uita de la intrare. Măsurările de la teritoriu le-a făcut Bîrsan Ion. Vitalie Munteanu nu era prezent când au început lucrul. Tatăl acestuia era prezent în perioada măsurărilor. El venea și se ducea pe teritoriu. Cu Bîrsan Ion a făcut tot lucrul. Pe teritoriu, prima săptămână au făcut în primul rând curățenie. A doua săptămână au săpat. A treia săptămână nu mai ține minte, ulterior au început a face carcasă pentru fundament. Bîrsan Ion aducea armătură, el o suda, Untilov Victor mai mult o tăia. Au lucrat la fundament aproximativ 6 săptămâni. Când efectuau lucrările, au fost văzuți de Vitalie Muntean și de un paznic care lucra acolo. Bîrsan Ion aducea materialele pentru fundament, cu o mașină galbenă. Nu cunoaște așa persoană cu numele Senea. În afară de ei nimeni nu a mai lucrat la turnarea fundamentului. La turnarea fundamentului aveau doar un mixer pentru beton, în rest au făcut și turnat beton ei personal cu mâinile. Untilov Victor a menționat că cazanul a fost sudat de Bîrsan Ion și Vasile Veșca. Deoarece Bîrsan Ion trebuia să-i dea bani pentru lucrul efectuat, îl suna la telefon, dar nu-i răspundea. Atunci 1-a sunat pe tatăl acestuia, care i-a spus că Ion Bîrsan este în spital. După ce a ieșit din spital, a vorbit cu el și i-a spus că a fost bătut. Martorul Untilov Victor a mai comunicat că săpătura a fost de 40 cm unde a fost izolarea, în rest undeva 20 cm. Nu ține minte ce adâncime aveau coloanele. Datoria i-a fost întoarsă după ce Bîrsan Ion a ieșit din spital. Pe Vitalie Munteanu îl vedea pe teritoriu, atunci nu știa cine este Vitalie Munteanu, pe atunci venea pe teritoriu cu o mașină de model BMV mare. A mai indicat martorul, că coloanele erau construite în partea dreaptă a fundamentului. Cazanul era greu, avea vreun metru pe un metru aproximativ și înălțimea vreun 1,60-1,70 metri. Cazanul a fost amplasat alături de hangar, afară. Fundamentul era gata când cazanul a fost adus, ei făceau o uscătorie, acolo nu era încă gata. Când s-au dus, cazanul a rămas acolo. Lucrările le-au efectuat Iurco Igor, Bîrsan Ion, Untilov Victor și Bîrsan *****. Bîrsan Ion a sudat carcasul de armătură. Carcasa fusese făcută până la capăt, a văzut-o personal. Erau 2 carcase, una instalată în fundament și a doua urmă să fie instalată de asupra fundamentului. Toate materialele de construcție le-a adus Bîrsan Ion cu mașina galbenă mare, de tip microbuz. A declarant, că a văzut personal că cazanul a fost sudat de Bîrsan Ion și Veșca Vasile, pentru că ei trăiau la al doilea etaj și ei sudau la primul etaj. Cazanul era sudat în garaj la *****. Materialele de construcții - cimentul, nisipul și armătura, au fost aduse de Bîrsan Ion, dar a fost adus un mixer de la o mașină mare de beton pregătită gata, care a fost turnat peste fundament. Când au plecat, carcasa de deasupra nu era instalată. A văzut că cazanul a fost descărcat cu o mașină-cran. Cazanul era gata făcut. Fusese adus pentru instalare,

nu știe de ce a fost adus așa degrabă. La fundament au lucrat vreo 6 săptămâni, din mijlocul lunii iunie și au fost chemați doar pentru a instala fundamentul. La fel, a declarat că seara când venea de la serviciu a văzut că cazanul era sudat de Bîrsan Ion cu Veșca Vasile;

- *declarațiile martorului apărării Iurco Igor*, care în ședința de judecată a instanței de fond a declarat că îl cunoaște pe Ion Bîrsan, se află în relații de serviciu, nu sunt rude. Circumstanțele cauzei le cunoaște. Au lucrat la Vitalie Munteanu în anul 201, la început de iunie. Ion Bîrsan i-a spus că este de lucru și s-au dus să facă lucrul, pentru a instala o uscătorie pe s*****, unde împreună cu Untilov Victor au turnat fundamentul la uscătorie. La început totul era bine, au făcut lucrul care urma a fi făcut acolo, dar când au terminat fundamentul Vitalie Munteanu cu domnul Ion, tatăl lui, i-au fugărit, spunând că nu le place lucrul. La început veneau și vedeau, și le plăcea. Pe urmă a venit și le-a spus să își ia lucrurile și să plece că ci au oamenii lor și ei au plecat de acolo. Au lucrat aproape 2 luni acolo. Martorul a mai declarat că de la început au făcut ordine, deoarece acolo era murdărie multă, au lucrat vreo săptămână, au făcut ordine pentru a pregăti locul pentru săpături, pe urmă au săpat totul și au dat pământul într-o parte. Fundamentul la partea de la deal au săpat undeva 20 sau 30 cm, iar la partea de la vale s-a săpat mai adânc pentru că toată construcția să fie la un nivel, s-a săpat vreo 2 săptămâni. La săpat au fost Iurco Igor, Bîrsan Ion și Victor Unitlov, mai era un băiat Vasea, de la Ungheni, nu mai știe cum era familia. După ce au săpat, Ion Bîrsan a măsurat totul și a început a face carcasa pentru turnat beton. Au pus pietriș mai întâi și au făcut coloanele din armătură, totul împrejur și sus au făcut coloanele pentru ca zidul să nu fugă. Metalul îl aducea Ion Bîrsan. Construcția din armătură pentru fundament a durat vreo săptămână aproximativ, pe urmă a turnat un fundament jos după care a pus șinele și a sudat trubele de metal pentru ca să le țină. Au turnat încă un strat de beton până la nivelul lor. A fost adusă o mașină cu beton în mixer făcut de Bîrsan Ion, iar ce nu s-a ajuns au făcut cu mâna și au turnat. Ion Bîrsan hotăra și aducea betonul, dar nu cunoaște cine a achitat. La aceste lucrări pentru acest obiect au făcut cazan în garaj la *****, nu știe al cui era garajul, ei trăiau acolo, la etajul 2. Cazanul era pentru încălzire, avea vreun metru jumate înălțime, lungime 1 metru și lățimea vreo 90 cm. În cazan se afla metal pentru încălzire și înafara lui se afla mecanismul pentru încălzire. Când a făcut acest cazan, l-a văzut pe Vitalie Munteanu prima dată, a venit, s-a uitat și nu a spus nimic, peste vreo săptămână după ce s-au început lucrările, mai pe urmă a venit, a început a striga și a luat manipulatorul, a luat cazanul după vreo 3-4 săptămâni. Vitalie Munteanu a venit cu mașina lui personală și cu manipulatorul, adică o mașină cu cran. Cunoaște unde a fost dus cazanul, pe *****. Cazanul era pe teritoriu atunci când Vitalie Munteanu i-a alungat de acolo. Nu știe ziua și data de atunci. Știe că trebuia să fie carcasa instalată la fundamentul pe care l-au construit. Carcasa a văzut-o în ziua când i-au

fugărit pe ei, atunci a fost adusă, a venit o mașină mare și lungă, cu 2 oameni, ei, Iurco Igor, Vasile și Victor Untilov, au ajutat la descărcat. În perioada de lucru Ion Bîrsan le-a achitat salariile. Le-a dat chite 10 000 lei și pe urmă câte 2 000 de lei trebuia să le dea. Pe urmă Ion Bîrsan le-a dat acești bani. Cunoaște că au avut loc conflicte între Bîrsan Ion și Munteanu Vitalie, din partea banilor. Bîrsan Ion era nervos și se ducea la Munteanu Vitalie și la domnul Ion și cerea bani să achite pentru ei și pentru lucrări. Când i-au fugărit Ion Bîrsan le-a spus situația și că nu vrea să le dea banii. Când s-au împăcat Ion Bîrsan a stabilit plata pentru uscătorie de 20 000 euro. Ion Bîrsan a scris o recipisă de 10 000, după asta Vitalie Munteanu i-a dat lui Ion Bîrsan 5 000 euro, el i-a văzut acele 5 000 la Ion Bîrsan, dar când le-a transmis, el nu a văzut. După asta, ei au plecat de acolo și au lucrat mai departe la garaj la *****. În privința recipisei Ion Bîrsan se ducea la Vitalie Munteanu și la Ion Munteanu și cerea recipisa de la ei pentru că banii nu i-a dat, dar recipisa era la ei. Au mai fost un conflict între ei, a aflat când 1-a sunat pe Ion Bîrsan în noiembrie 2011 să ceară banii ne achitați în sumă de 2000 lei, și i-a spus că numai ce a ieșit din spital, deoarece 1-a bătut Vitalie Munteanu și Ion Munteanu, deoarece a cerut recipisa de la ei. Martorul Iurco Igor a mai declarat la întrebarea procurorului, că au efectuat lucrări vreo două luni. Activează în domeniul construcțiilor, pentru a turna beton a fost necesar undeva 2 luni. În timp când activa la *****, la garaj, la al 2-lea etaj, lucrau 3 oameni și Ion Bîrsan lucra de rând cu ei. Mașina cu metal a venit în ultima zi când ei au lucrat la fundament. Betonul a fost turnat în două etape, primul strat era de vreo 20 cm, pe urmă au instalat șinele din metal, apoi au mai turnat beton de vreo 20 cm. în beton a fost instalat armatură, pietriș s-a pus desubt sub ghidroizolare, la mijloc s-a pus or cauciuc sau toli, nu mai ține minte. În locul unde au turnat fundamentul .era gunoi, în fața lor era un hangar mare. Acolo s-a tras apa, cât ține de lumină și alte comunicații, el nu a tras, poate au fost trase, el nu cunoaște. Ion Bîrsan a adus armatura, scândura și betonul, mașina de beton nu știr cine a adus-o. Cunoaște că materialele, șinele de metal, scândura pentru turnat le-a adus Ion Bîrsan. De după hangar au mai luat niște scânduri care nu le ajungea. Au pus 4 șine de metal, 2 într-o încăpere și 2 în altă încăpere, la mijloc de cazan și în părți unde se scot scândurile. Cazanol a fost luat de la Ion Bîrsan, și dus la bază, dar când a fost descărcat nu a văzut, dar 1-a văzut pe teritoriul bazei lui Munteanu Vitalie. Bîrsan Ion i-a spus despre recipisa scrisă, el nu avea secrete de el. Anterior au mai lucrat împreună, au construit o casă și au mai făcut o uscătorie la Cărpineni, care a fost făcută până la capăt, așa cum urma să fie făcută și la Munteanu Vitalie, dar deoarece i-a alungat, nu au mai finisat lucrul. Munteanu Vitalie le-a spus că are oamenii lui pentru a finisa lucrarea;

- **Declarațiile martorului apărării Malindra Iulia**, care în cadrul cercetării judecătorești a declarat că cu Bîrsan Ion nu sunt în relații de rudenie, sunt doar

cunoscuți. Pe partea vătămată Munteanu Vitalie l-a văzut doar odată, dar nu îl cunoaște. Pe Ion Bîrsan îl cunoaște, deoarece a efectuat niște lucrări la niște cunoscuți, iar ulterior a făcut și la ea. În octombrie anul 2011, l-a chemat pe Ion Bîrsan să efectueze niște lucrări în baie. Bîrsan Ion a venit, s-a uitat ce îi trebuie și a spus că trebuia să meargă pe ***** pentru a lua materiale. Atunci l-a chemat pe cunoscutul său, care i-a condus cu mașina pe *****. între timp Ion Bîrsan i-a spus că îi trebuie și lui pe ***** pentru a lua o recipisă. Inițial au mers acolo, la o bază nu știe cum se numește, ea a rămas lângă mașină, dar Ion Bîrsan s-a deplasat pe teritoriul bazei. A așteptat lângă mașină, iar peste câteva minute a ieșit Ion Bîrsan, venea înspre mașină, nu era în stare normală, era murdar de sânge. Declară că a auzit niște strigăte, dar nu a înțeles ce se întâmplă, din spate venea un om care striga la Ion Bîrsan cu cuvinte necenzurate, apoi a văzut că era Vitalie Munteanu. Văzând în ce stare era Ion Bîrsan, a urcat în mașină și a mers la salvare. A venit la salvare și a stat cu el până a fost internat. Ion Bîrsan a rugat-o să stea cu el, pentru că soția era acasă cu copil mic și să-l aștepte pentru a-i aduce haine. După ce a trecut careva timp, era deja în salon cu Ion Bîrsan, când a venit Munteanu Vitalie acolo și i-a cerut lui Ion să iasă în coridor să vorbească. Atunci l-a văzut pe Munteanu Vitalie. După cum i-a povestit Ion, avea o recipisă la Munteanu Vitalie de 10000 euro, pe care trebuia să o ridice. Când Munteanu Vitalie a venit în spital, a vorbit eu Bîrsan Ion, și din coridor a auzit că i-a spus lui Bîrsan Ion, că recipisa de mult este ruptă și că Bîrsan Ion să nu scrie la poliție că Munteanu Vitalie l-a bătut. După vreo jumătate de ora a plecat acasă de la spital. A mai declarat martorul Malindra Iulia la întrebarea apărării, că când a ieșit de la bază Ion Bîrsan avea vătămări pe față, era de sânge și foarte greu mergea, aproape își pierdea cunoștința. Despre recipisă, după cum știe, Bîrsan Ion a început să efectueze niște lucrări pe ***** la Munteanu Vitalie, era vorba de un avans pentru lucrările acestea, după asta Bîrsan Ion i-a povestit că mergea vorba de 20000 euro, dar el a scris recipisa pentru 10000 euro. Bîrsan Ion a primit doar 5000 euro și a scris recipisa de 5000 euro și după cum acei 10000 euro nu i-a primit i-a cerut de la Munteanu Vitalie să-i întoarcă recipisa. La urgență l-a văzut pe Munteanu Vitalie, scopul acestuia după cum a înțeles era să-l roage pe Bîrsan Ion să nu scrie plângere la poliție și i-a spus că a rupt recipisa de 10000 euro, ca un fel de împăcare. La fel, martorul Iulia Malindra, a declarat că a auzit când Munteanu Vitalie îi propunea bani pentru lecuire, dar Ion Bîrsan a refuzat. A mai declarat martorul Malindra Iulia la întrebarea procurorului, că cu Bîrsan Ion a făcut cunoștință prin mai multe persoane la care a efectuat lucrări, printre aceștia sunt Condrea Anatol, care are nr. de telefon *****. Nu s-a recomandat, ea a văzut lucrările acestuia, până atunci nu îl cunoștea pe Bîrsan Ion. Bîrsan Ion urma să efectueze în baie lucrări să-i schimbe țevile și să-i pună teracota. Atunci trăia în orașul Chișinău *****. Când Bîrsan Ion urma să efectueze lucrări era căsătorită,

soțul cunoștea despre lucrările care se efectuau în casă, dar era plecat peste hotare și la moment este plecat, se numește Malindra Gheorghe, a.n. *****. După material s-au deplasat cu un cunoscut pe nume Igor, nu știe numele de familie, lucra în taxi, telefonul la moment nu-l are, atunci îl avea dar acum nu. L-a așteptat pe Bîrsan Ion pe ***** pentru a lua o recipisă, l-a așteptat lângă mașină. Nu poate să spună cât de tare era bătut Bîrsan Ion, avea sânge pe față, poate și vânătăie, nu este medic, să constate dacă starea era gravă sau nu. În opinia sa, Bîrsan Ion era în stare gravă, mai își pierde cunoștința. Poate nu s-a exprimat corect, pe Bîrsan Ion la *****, poate l-a așteptat vreo 10 sau 15 minute, dar nu mult. Propunerea de a merge la spital era a ei, deoarece s-a speriat de starea lui și a decis că mai bine să se ducă la spital. Au ajuns la spital în aproximativ vre-o jumătate de oră, nu știe exact, timp în care Bîrsan Ion i-a povestit mai detaliat, ce s-a întâmplat, era capabil să-i răspundă. După cum a înțeles din cele comunicate de Bîrsan Ion, a fost bătut de Vitalie Munteanu pentru că nu dorea să-i de-a recipisa, l-a alungat de acolo ca să nu mai vină. Bîrsan Ion nu i-a comunicat circumstanțele în care s-a desfășurat bătaia, dacă era sau nu cineva acolo. Bîrsan Ion a rugat-o să stea cu el până se va afla dacă îl interesează și cât v-a sta pentru a-i transmite soției informația. Despre cele întâmplate i-a comunicat soției lui Bîrsan Ion. Cât s-a aflat la spital, timp de vre-o două ore, nu a venit nimeni din rude, a venit doar Munteanu Ion în acel răstimp. Nu știe de unde Munteanu Vitalie a aflat unde se află Bîrsan Ion, ea nu a asistat la discuții, dar a auzit despre ce s-a discutat, ușa era întredeschisă. Nu știe cât a stat în spital Bîrsan Ion. După incident l-a mai văzut pe Bîrsan Ion, a venit și a finisat lucrările în baie. A concretizat martorul Malindra Iulia la întrebarea părții vătămate, că baza se afla la sfârșitul *****, acolo este un drum spre *****, în partea dreapta este o intrare, la sfârșitul străzii *****. Ea nu a intrat în oficiu, s-au oprit în partea stângă cu mașina, de model „Dacia” de culoare roșie, nu ține minte numărul mașinii, nu are relații cu șoferul cu care a ajuns la bază, posibil că acesta este în țară. După asta s-au dus în spitalul de urgență, etajul 3, în partea dreaptă cum intri în secție, numărul salonului nu îl ține minte, cu taximetristul erau cunoscuți, dar după mai mult timp s-a pierdut contactul cu acesta;

- **declarațiile martorului apărării Tocan Sergiu**, care în ședința de judecată a declarat că cu inculpatul nu sunt în relații de rudenie, dar sunt cunoscuți, cu partea vătămată se cunosc, nu sunt rude. A declarat că în anul 2011, când lucra în calitate de șofer la taxi, a fost sunat de doamna Iulia și rugat să o ajute. S-a apropiat pe adresa de pe Coca, colț cu Vasile Lupu în sectorul Buiucani, mun. Chișinău, a ieșit doamna Iulia, nu cunoaște familia și cu domnul Ion Bîrsan și l-a rugat să-i ducă pe strada ***** după niște materiale de construcție. Mergînd pe drum, Ion Bîrsan l-a rugat să meargă întîi tot pe *****, dar pe o adresa mai departe, de pe ***** ***** și ceva. A staționat în ogradă și Ion Bîrsan le-a spus că vine repede. Peste vreo 10-15 minute l-a văzut pe Ion Bîrsan venind sîngerînd, era bătut și din urma lui a

ieșit domnul Munteanu Vitalie, îl numea cu cuvinte necenzurate. Ion Bîrsan s-a urcat în mașină, pe cămașă avea sânge și doamna Iulia l-a întrebat ce s-a întâmplat. Din cuvintele lui a memorizat că s-a dus după o recipisă precum că a lucrat la acei oameni și s-a interesat și el ce fel de recipisă, la ce Ion Bîrsan i-a comunicat că a lucrat la acei oameni în construcție și a scris o recipisă de 10000 euro, dar banii nu i-a primit și el s-a dus să i-a recipisa înapoi. Ulterior l-a rugat să îi ducă la spitalul de urgență. Au mers la spitalul de urgență, doamna Iulia și Ion Bîrsan au coborât și după aceea s-au despărțit. La fel, la întrebarea apărătorului a declarat, că atunci nu i-a zis nimic, dar peste o zi l-a sunat și i-a spus că în caz de ceva să fie ca martor la cele văzute. Nu cunoaște de ce nu l-a sunat ulterior ca să fie în calitate de martor. A intrat în intersecție pe *****, cum mergeau spre *****, au intrat în ogradă, acolo se află o bază și este locul unde l-a așteptat pe Ion Bîrsan. A declarat că mai mult în partea feței era însângerat, la gură și la nas. Nu a observat ceva în mâna lui Munteanu Vitalie, când a ieșit din urma lui Bîrsan Ion. După cum îi spunea Ion Bîrsan, nu prima data a venit după recipisa data, el a mai fost înainte, dar nu doreau să i-o dea. Ion Bîrsan i-a spus că a făcut probabil o uscătorie acolo. Ion Bîrsan i-a povestit că a intrat să i-a o recipisă și era domnul Vitalie Munteanu și cu tatăl lui, și l-au lovit în regiunea corpului și mergea vorba atunci că era amenințat cu un pistol. L-a întrebat de ce nu a fugit, dar el a spus că stătea cu pistolul la cap, de aceea nu a putut fugi. Totodată, la întrebarea procurorului, martorul a declarat că Bîrsan Ion la acel moment mergea pe picioare, vorbea, doar era într-o stare de șoc. S-a urcat în mașină și pe drum le-a explicat ce s-a întâmplat. Doamna Iulia l-a rugat să meargă la ambulanță. Atunci la moment nu i-au spus să accepte să fie martor, doar a doua zi l-a sunat și l-a rugat să meargă ca martor. La urgență el a stat vreo 5 minute, a întrebat dacă este necesar să îi aștepte și doamna Iulia i-a spus că poate pleca. A comunicat că doamna Iulia l-a chemat în mod privat, era cu automobil de model Lada Calina, automobil privat. Doamna Iulia era clientul lui permanent. Era în luna octombrie, deoarece până în 2011 lucrase, dar în 2012 deja a lăsat acel lucru. Telefonul său îl avea doamna Iulia și crede că Ion Bîrsan așa și a ieșit la el. A confirmat că l-a văzut pe Munteanu Vitalie în ogradă unde a staționat automobilul, când a ieșit după Ion Bîrsan;

- **ordonanța și procesul-verbal de ridicare din data de 08.12.2016**, potrivit cărora de la cet. Munteanu Vitalie au fost ridicate două recipise în original întocmite din numele cet. Bîrsan Ion (f.d. 40-41);

- **raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-7473 din 30.12.2016**, potrivit căruia s-a concluzionat că inscripțiile manuscrise și semnăturile din numele lui Bîrsan Ion din cele două recipise între Bîrsan Ion și Munteanu Vitalie, pentru sumele de 10000 euro și 5000 euro, au fost executate de către Bîrsan Ion (f.d. 54-60);

- **ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delict la cauza penală din 13.01.2017**, potrivit căreia la materialele cauzei penale în calitate de corp delict

au fost recunoscute și anexate două recipise întocmite între Munteanu Vitalie și Bîrsan Ion (f.d. 64);

- **informația eliberată de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat**, la data de 31.01.2017 din care rezultă că contribuabilul SRL „Utilajcom” nu a depus nici o dare de seamă pentru perioada fiscală 2011-2016, (f.d. 39).

15. Colegiul Penal, audiind participanții la proces, examinând materialul probator prezentat de procuror prin prisma argumentelor apelului, consideră dovedit în afara dubiilor rezonabile faptul că, *Bîrsan Ion, la data de 09 iunie 2011, în timp ce se afla la sediul întreprinderii SRL „Montav-Cons”, situat în mun. Chișinău, *****, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul confecționării unei uscătorii pentru chereștea, a însușit de la Munteanu V. bani în sumă de 15.000 euro care, conform ratei oficiale de schimb a Băncii Naționale a Moldovei, constituiau 251.728,5 lei, cauzându-i un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.*

Colegiul Penal conchide că, întreaga sistemă de probe examinate mai sus și apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală coroborează între ele și demonstrează incontestabil, faptul că, inculpatul Bîrsan Ion a comis fapta prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal al RM.

16. Cu referire la componența infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal al RM, Colegiul Penal notează că **obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal al RM are un caracter complex: *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Obiectul material al infracțiunii specificate la art. 190 Cod penal al RM îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Înșelăciunea întrunește în sine variante metode, procedee și tehnici de operare ale făptuitorului - denaturarea informațiilor despre sine sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie. Prin modalitatea înșelăciunii făptuitorul induce victima în eroare, îi creează o falsă reprezentare a realității, indiferent de mijloacele utilizate, pentru a realiza transmiterea voită, sub incidența sa ori a altei persoane, a bunului sau dreptului asupra lui.

Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire

asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

În continuare, instanța de apel reține că *latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal al RM are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv a cărui mărime se situează între limitele de care depășesc 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin dobândire ilicită a bunurilor se înțelege un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, deținere, posesie a unui bun sau alte valori străine.

Înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee de acțiuni a făptuitorului și denaturarea informației despre sine, despre apartenența de firmă, posibilitățile financiare; utilizarea unor documente fictive sau false; ascunderea unor informații, etc.

În continuare, instanța de apel reține că abuzul de încredere are la bază relațiile interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rândul lor au în suport relații de prietenie, de serviciu, de afaceri etc., care, cunoscând o anumită evoluție și având amprenta încrederii, sunt exploatare cu rea-voință de potențialul escroc la realizarea intenției sale.

Aptitudinea unui mijloc sau metode de a induce în eroare depinde și de personalitatea victimei, de gradul de instruire și educație, de mediul din care provine, de starea psihică în care se găsea în momentul săvârșirii faptei. Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări, iar făptuitorul deși simulează careva relații contractuale, nici nu are intenția de a-și onora obligațiile.

Prin intermediul înșelăciunii sau al abuzului de încredere făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndrituit a le lua. În astfel de situații, nu se pune la îndoială că se lezează libertatea manifestării de voință, concretizată în facultatea persoanei de a adopta, în mod nestingherit, decizii privind dispunerea de bunurile care se află în posesia sa. Deși, în aparență, victima își transmite bunurile benevol către făptuitor, aceasta nu este decât o „prezentare scenică” făcută cu scopul de a demonstra celor din jur (deseori,

inclusiv „martorilor oculari” care fac parte din același grup infracțional) caracterul „legitim” al tranzacției efectuate.

17. Colegiul penal menționează că potrivit materialelor cauzei a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 10 din 09 iunie 2011, prin care firma „B.I.Utilajprim” SRL, în persoana directorului Bîrsan Ion, care acționează în baza statutului, denumit în continuare vânzător, pe de o parte și SRL „Montav-Cons”, în persoana directorului Munteanu Vitalie, care acționează în baza statutului, pe de altă parte, au încheiat un acord conform căruia vânzătorul vinde, iar cumpărătorul cumpără uscătorie pentru cherestea, la prețul de 20000 euro (f.d. 13).

Tot la data de 09 iunie 2011, Bîrsan Ion a eliberat pe numele lui Munteanu Vitalie două recipise potrivit cărora a primit de la Munteanu Vitalie 10000 euro și respectiv 5000 euro, (f.d. 14-15).

Infracțiunea specificată la art. 190 Cod penal al RM este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

De continuare, instanța de apel mai relevă și faptul că *latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal al RM se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art. 190 Cod penal al RM doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

În cazul infracțiunii specificate la art. 190 Cod penal al RM, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1. situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; 2. lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3. lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; 4. achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; 5. prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

18. Astfel, raportând elementele laturii subiective a infracțiunii de escrocherie la circumstanțele constatate în speță, Colegiul stabilește că inculpatul Bîrsan Ion ***** a avut intenția directă de a sustrage, acționând cu cupiditate, or inculpatul nu și-a asumat angajamentul de a construi uscătoria pentru partea vătămată, în acest sens Colegiul reține declarațiile părții vătămate și ale inculpatului, potrivit cărora ambii au declarat că într-adevăr înțelegerea inițială a fost ca inculpatul să

construiască uscătoria pentru cherestea, au convenit asupra prețului lucrărilor de 20000 euro. Inculpatul în ședința de judecată a recunoscut că i-a fost achitată suma de 5000 euro, fapt confirmat și de partea vătămată. Acest fapt este confirmat și prin recipisa eliberată de Bîrsan Ion la data de 09 iunie 2018 pentru suma de 5000 euro, (f.d. 43). La fel, se confirmă prin recipisa din aceeași dată transmiterea sumei de 10000 euro de către Munteanu Vitalie lui Bîrsan Ion (f.d. 42).

De asemenea, ținând cont de aceste circumstanțe, Colegiul indică că aceste circumstanțe sunt suficiente pentru a constata că inculpatul nu a avut intenția de a construi uscătoria pentru cherestea, or după cum s-a constatat din materialele cauzei, inculpatul nu și-a onorat obligațiile, formulînd versiunea precum că partea vătămată l-ar fi alungat, din acest motiv nu și-a executat obligațiile, în acest sens, atît inculpatul cît și instanța de fond a făcut trimitere la declarațiile martorilor Untilov Victor și Iurco Igor, care au indicat că ”undevea în iunie 2011, au venit pe ***** din mun. Chișinău, fiind antrenați în lucru de Bîrsan Ion, și au efectuat lucrări de construcție a fundamentului pentru uscătorie, cu ei mai era și Bîrsan *****”, tatăl lui Bîrsan Ion și un băiat pe nume Vasile de la Ungheni. Inițial au curățat teritoriul ce-i aparținea lui Munteanu Vitalie, unde trebuiau să toarne beton, deoarece era multă murdărie, după care au început a săpa, acțiuni ce au durat vre-o două săptămâni. După ce au săpat au pus pietriș, apoi au făcut coloane din armătură pentru fundament, totul împrejur și sus ea zidul să nu fugă, apoi au turnat beton, după care au pus șinele și Ion Bîrsan a sudat carcasa de armătură. Apoi au mai turnat încă un strat de beton până la nivelul țevelor. A fost adusă o mașină cu beton, care a fost turnat, iar restul betonului pentru fundamentul uscătoriei l-au făcut ei cu mîinile și l-au turnat. Au mai declarat martorii Untilov Victor și Iurco Igor că toate materialele de construcție au fost aduse de Ion Bîrsan. Martorul Iurco Igor a mai declarat că nu cunoaște cine a achitat pentru mașina cu beton. Martorii Untilov Victor și Iurco Igor au mai declarat că după ce au finisat de turnat fundamentul, Vitalie Munteanu a spus că nu-i place lucrările și i-a alungat, spunându-le să nu mai vină pe teritoriu. Ambii martori au mai declarat că „cazanul a fost construit și sudat de Bîrsan Ion la garajul din Durleși, unde și locuiau. Cazanul a fost luat de la garaj de Vitalie Munteanu cu un manipulator (cran) și dus pe teritoriul bazei unde au construit fundamentul pentru uscătorie. Când au fost alungați de pe teritoriu, carcasa uscătoriei nu era instalată, ei doar au ajutat să descarce carcasa adusă pe teritoriu. Cazanul la fel a rămas pe teritoriu nefiind instalat”, *însă aceste declarații nu corespund realității, or inculpatul în cadrul urmăririi penale a oferit alte explicații și anume că utilajul pentru uscătorie se află și acum la el la domiciliu*, (f.d. 115, vol. I).

Totodată, din declarațiile martorilor și a părții vătămate rezultă că între inculpat, partea vătămată și martorii Untilov, Iurco Igor au apărut neînțelegeri iar partea vătămată le-a spus să plece de la locul unde urmau a fi efectuate lucrările,

astfel încât declarațiile martoriilor Untilov Victor și Iurco Igor privitor la faptul că partea vătămată i-a transmis doar 5000 Euro din cei 15 000 Euro în baza recipiselor, sunt apreciate critic de instanța de apel, or pe de o parte aceștia și-au format această concluzie din declarațiile inculpatului de la care au aflat această situație, care putea fi determinată din nedorința inculpatului de a restitui banii luați pentru cumpărarea unei Uscătorii pentru cheresetea și pe de altă parte din motivul relațiilor ostile cu partea vătămată, care le-a alungat pe inculpat și martorii de la locul unde trebuiau să fie îndeplinite lucrările, deoarece nu erau calitative.

Cu privire la faptul dacă lucrările care erau îndeplinite de către martori la comanda inculpatului în folosul părții vătămate urmau a fi achitate din contul inculpatului sau a părții vătămate și cine a achitat aceste lucrări, martorii nu au relatat ceva, astfel încât se atestă că banii primiți de către inculpat de la partea vătămată au fost însușiți de către inculpat, care nu și-a îndeplinit obligațiunile cu privire la procurarea și instalarea unei „Uscătorii pentru cheresetea”.

Cît privește incidentul între partea vătămată Munteanu Vitalie, martorul Munteanu Ion cu inculpatul Bîrsan Ion ce ținde aplicarea violenței ultimului în legătură cu clarificarea situației cu privire la cerințele inculpatului de a nimici recipisa de 10 000 Euro, instanța de apel apreciază critic declarațiile inculpatului, precum și a martorilor apărării, care au aflat despre acest incident de la inculpat, or faptul transmiterii banilor de 5000 Euro și 10 000 Euro, a fost confirmat prin recipisele ce atestă transmiterea banilor de către partea vătămată inculpatului scrisă personal de către acesta, fără careva presiuni sau alte acțiuni care ar justifica obiecțiile inculpatului în acest sens despre netransmiterea a sumei de 10 000 Euro. Totodată instanța de apel consideră că nedorința inculpatului de a se conforma obligațiunilor asumate, în ultimă instanță putea genera anumite conflicte între inculpat și partea vătămată, dar această în nici un caz nu confirmă poziția apărării ce se referă la faptul că inculpatul de fapt a primit doar 5000 Euro.

19. Totodată, faptul că inculpatul de la bun început a nu a dorit să își execute obligațiile este confirmat prin faptul că deși acesta urma să construiască uscătoria în termen de 90 de zile, acesta s-a eschivat de la construcție, de la discuțiile cu partea vătămată și ulterior a plecat peste hotarele țării, acest fapt fiind confirmat însăși prin declarațiile inculpatului care în pofida faptului că nu a construit uscătoria, a concretizat „că nu a fost sunat, nu a fost căutat, a ieșit din țară în mai 2012, și a lipsit vreo 2 ani”, însă din declarațiile părții vătămate se atestă că partea vătămată a încercat să-l găsească pe inculpat, l-a telefonat, a discutat cu soacra acestuia, care în final i-a spus că este plecat peste hotare pentru ca are datorii mari.

De asemenea, poziția inculpatului precum că a întreprins careva lucrări și anume că a comandat electronica, au fost aduse blocul de control, motorașe, plăci de control și că toate achizițiile au fost făcute din banii săi, nu poate fi reținută ca plauzibilă, or inculpatul nu a prezentat careva probe ce ar confirma efectuarea unor

astfel de comenzi, facturi fiscale sau alte acte ce ar confirma efectuarea tranzacțiilor.

În acest context, Colegiul consideră că comportamentul inculpatului manifestat prin eschivarea de a discuta, de termina construcția în termenul stabilit inițial, plecarea acestuia peste hotarele țării indică că inculpatul de la bun început nu avea intenția să-și onoreze angajamentul de a construi uscătoria pentru chereștea la partea vătămată, astfel se atestă prezența intenției de a înșela partea vătămată, de a o induce în eroare, relevant fiind și faptul că inculpatul având calitatea de director al SRL „Utilajprim” nu a prezentat careva dări de seamă în anii 2011-2016, (f.d. 39), respectiv nu este clar dacă banii primiți au intrat în contabilitatea firmei menționate, dacă firma menționată a achitat careva salarii, așa cum invocă inculpatul și martorii acuzării și apărării, dacă firma menționată a efectuat careva achiziții.

În concluzie instanța de apel consideră că vina inculpatului este dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil, acesta urmînd a fi condamnat pentru fapta comisă.

20. Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Bîrsan Ion, Colegiul Penal reține că în baza art. 61 Codului penal, (1) Pedepsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

(2) Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni *i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.* La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

(2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul

excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Luând ca bază aceste prevederi și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatei, de jure și de facto, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a supune pe inculpata răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Colegiul penal consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal, stabilind termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

21. Sanctiunea art. 190 alin. (5) Cod penal al RM, prevede în calitate de pedeapsă sub formă de închisoare de la 8 la 15 ani (norma în vigoare la momentul comiterii faptei).

Colegiul reține că prin Legea pentru modificarea unor acte normative nr. 247 din 29.07.2022 (în vigoare 26.08.2022) Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 267-273 art. 566 din 26.08.2022, s-a stabilit că articolul 190 va avea următorul cuprins:

Articolul 190. Escrocheria.

(1) Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 200 la 500 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

2) Escrocheria săvârșită:

a) cu folosirea de documente false, înscrisuri false;

- b) de două sau mai multe persoane;
- c) cu cauzarea de daune în proporții considerabile;
- d) cu folosirea situației de serviciu

se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

(3) Faptele prevăzute la alin.(1) sau (2), săvârșite în scopul dobândirii bunurilor de patrimoniu cultural național mobil din siturile arheologice sau din zonele cu potențial arheologic,

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 1850 la 2350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 4 la 7 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

(4) Faptele prevăzute la alin.(1)–(3), săvârșite de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală,

se pedepsesc cu închisoare de la 4 la 8 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 1350 la 3350 de unități convenționale.

(5) Acțiunile prevăzute la alin.(1)–(4), dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei,

se pedepsesc cu închisoare de la 7 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

(6) Acțiunile prevăzute la alin.(1)–(4), dacă valoarea bunurilor depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei,

se pedepsesc cu închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Subsecvent, conform Hotărârii Guvernului privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2011 nr. 968 din 18.10.2010, a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2011, în mărime de 3300 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație.

Prin urmare, la ziua săvârșirii faptei incriminate inculpatului Bîrsan Ion, suma de 251728 lei, constituie 76,29 salarii medii pe economie, care conform noilor modificări din art. 190 Cod penal, se încadrează în limitele prevăzute de alin. (5) respectiv acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal în redacția nouă a acestia, urmare a efectului retroactiv al legii penale noi, care ameliorează situația inculpatului.

22. Potrivit art. 10 din Codul penal, (1) Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

(2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

23. Subsecvent, Colegiul indică că potrivit art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Conform art. 325 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Iar, potrivit art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui Bîrsan Ion, instanța de apel nu a reținut.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal, în privința lui Bîrsan Ion, instanța de apel nu a reținut.

24. Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, constată că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani și 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități economice pe un termen de 5 (cinci) ani.

Instanța de apel consideră că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat,

iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de inculpat, cât și personalității inculpatului.

25. Cu referire la acțiunea civilă depusă de către Muntean Vitalie, Colegiul penal reține următoarele aspecte.

Conform art.219 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor. La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Conform art.220 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.

Având în vedere prevederile legale expuse supra, Colegiul penal va dispune încasarea din contul inculpatului Bîrsan Ion în beneficiul părții vătămate prejudiciul cauzat prin infracțiune, și anume suma de 15000 euro (251728 lei)

26. Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul Penal în conformitate cu art.415 alin. (1) pct.2) Cod de Procedură Penală consideră necesar a admite apelul avocatului Zagaiciuc Victor, ce acționează în interesele inculpatului Bîrsan Ion, apelul suplimentar al inculpatului Bîrsan Ion, de a casa total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală sentința Judecătoriei Chișinău,

sediul Ciocana din 24.08.2018cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

27. Verificând probele prezentate prin prisma argumentelor apelului, instanța de apel, în conformitate cu art. 415 alin.(1), pct. 2) Cod de procedură penală al RM, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E :

Admite apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, of. Ciocana, Poiată Denis, apelul părții vătămate Muntean Vitalie, casează total, inclusiv din alte motive, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 24.08.2018, pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Bîrsan Ion ***** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități economice pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul ispășirii pedepsei stabilite lui Bîrsan Ion a-l calcula de la data reținerii acestuia de către organele competente.

Se încasează de la inculpatul Bîrsan Ion în beneficiul părții vătămate Muntean Vitalii prejudiciul cauzat prin infracțiune în mărime de 15000 euro, care constituie echivalentul la suma de 251 728 lei.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 2 luni de la data pronunțării integrale a deciziei.

Președintele ședinței

Igor Mânăscurtă

Judecătorii:

Oxana Robu

Marcel Juganari